

TRUYỆN
TRANH



TẬP 15

QUẢNG THÀNH TỬ PHÁ TRÂN KIM QUANG



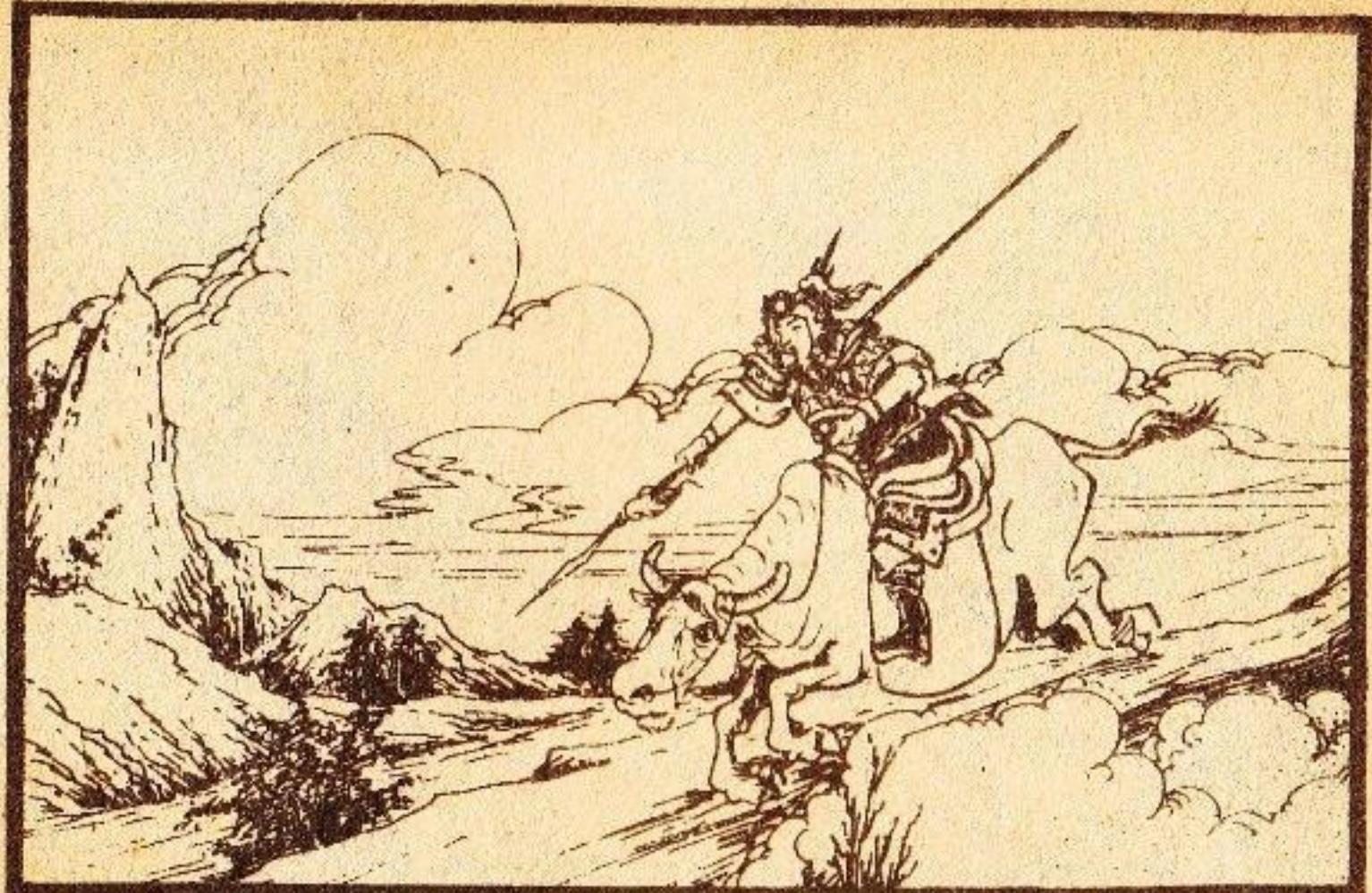
thuongmaitr

TẬP 15

**QUẢNG THÀNH TỬ PHÁ
TRẬN KIM QUANG**

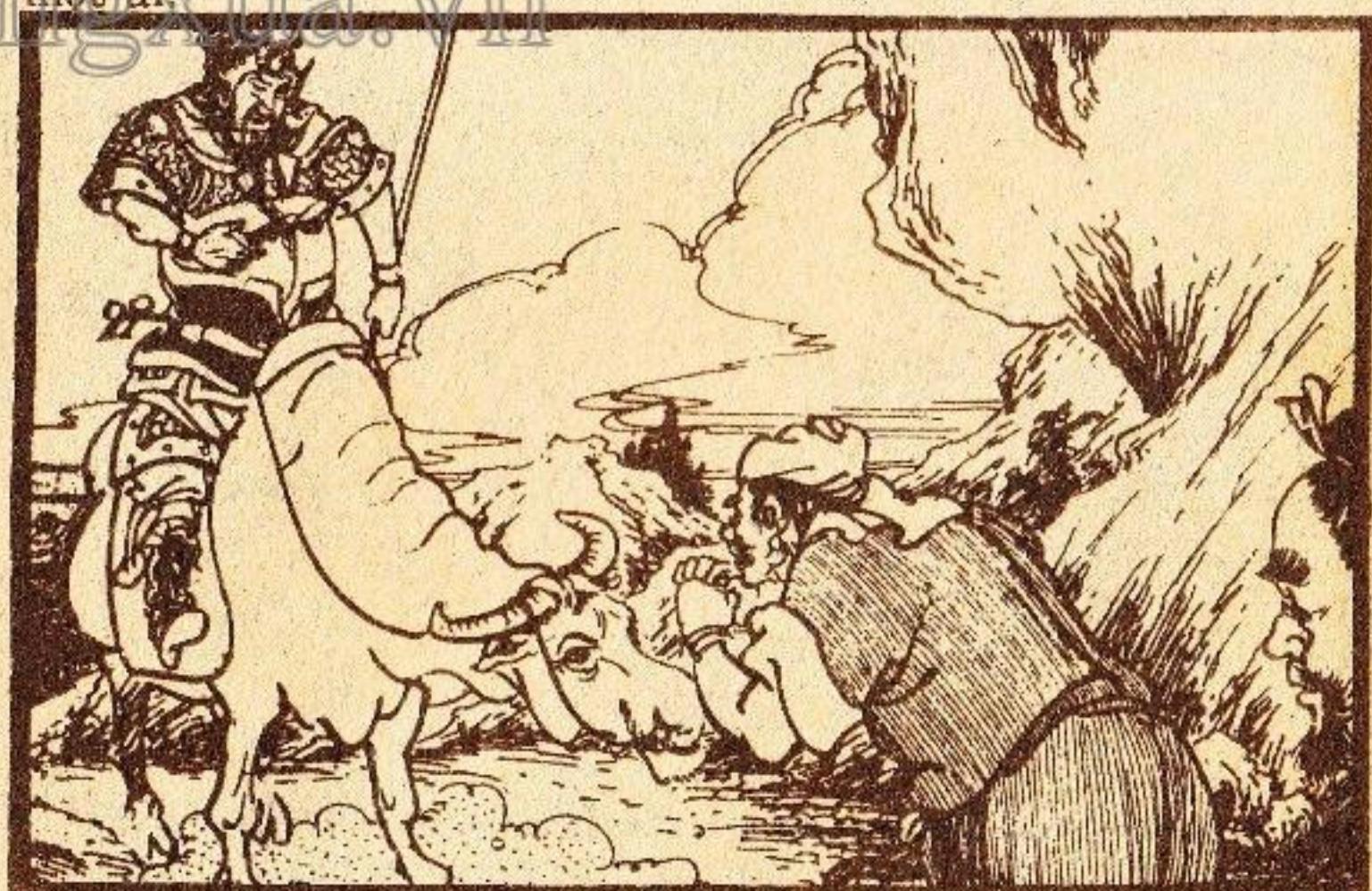
uongxua.vn

thuongmaitr



Triều Đìèn vọt miệng thưa: "Nó chạy bộ về phía chánh Nam, nhưng chắc chưa tới mười dặm". Hoàng Phi Hổ nói: "Để tôi đi thu lại cho. Hãy ở đây mà đợi!". Nói rồi, Hoàng Phi Hổ cõi thần ngưu tốc theo, nhưng vẫn không thấy bóng dáng

một ai.



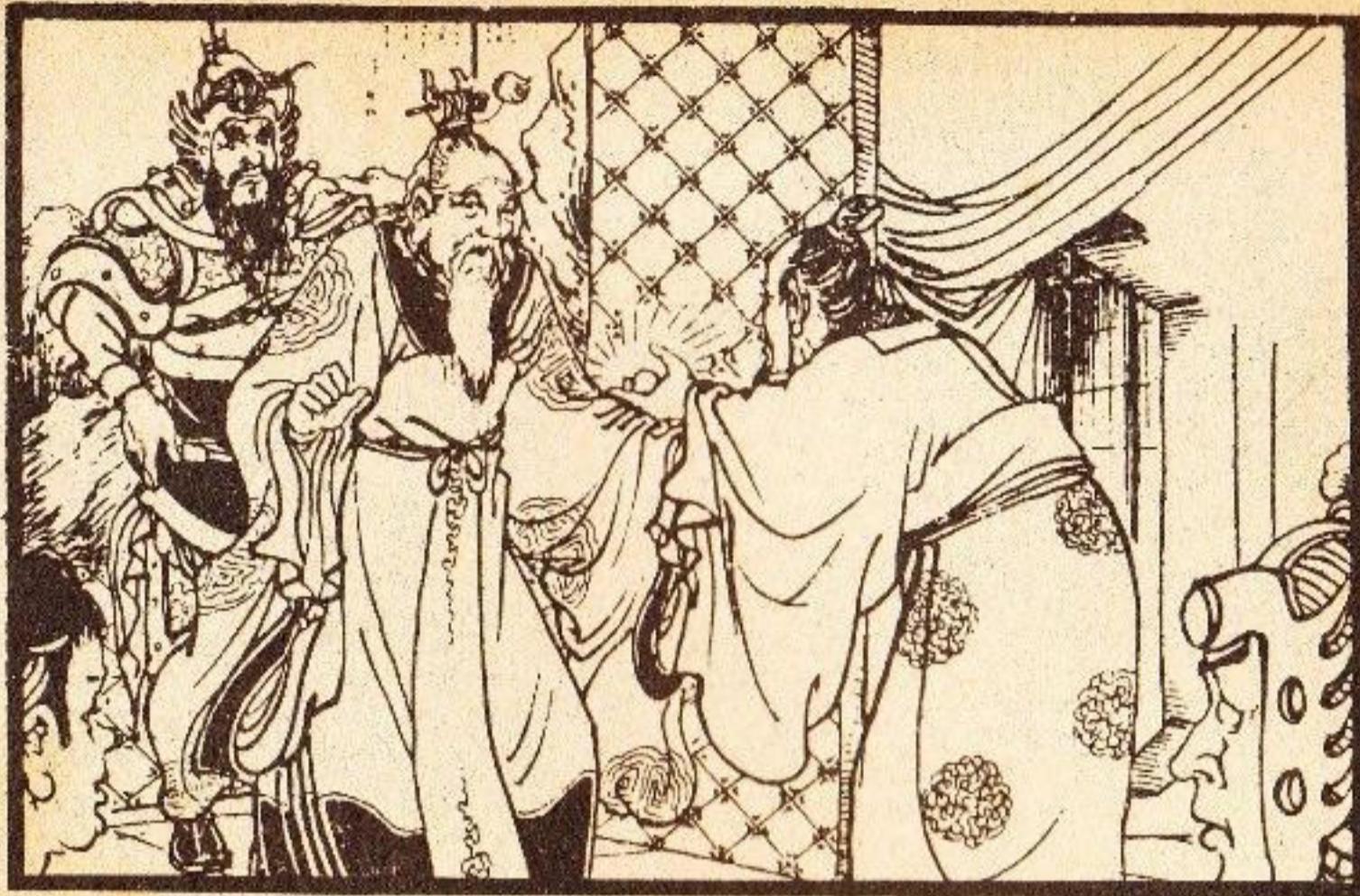
Chạy thêm một giờ nữa, Phi Hổ thấy anh em họ Phương đi trước, liền kêu giùt ngược lại. Anh em họ Phương quay lại cúi đầu chào. Hoàng Phi Hổ quát: "Sao chúng bây dám đoạt Định Phong châu của Táng đại phu?". Phương Bật vội chối vì Táng đại phu thế tiền đò.



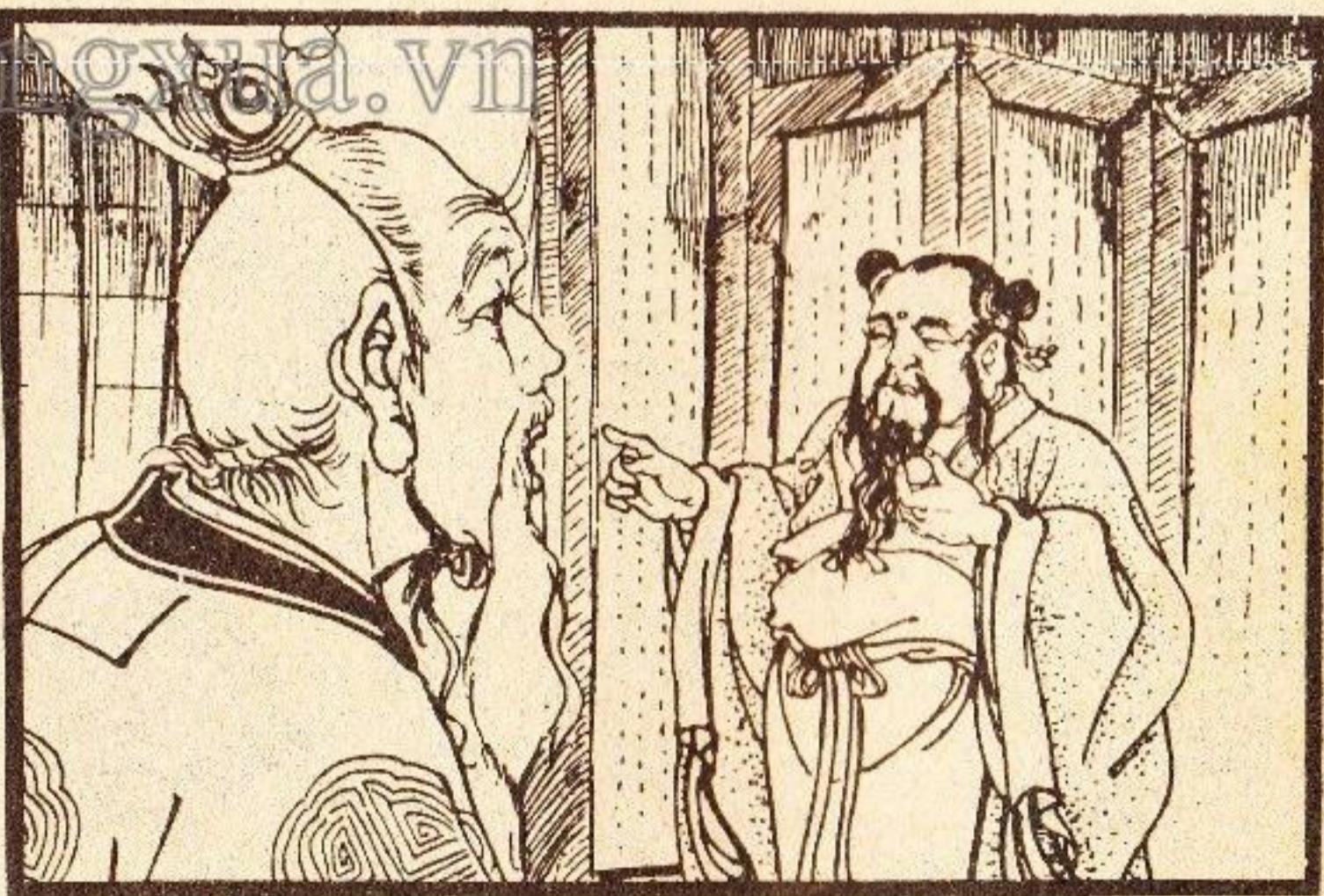
Hoàng Phi Hổ liền nói với anh em họ Phương: "Ta đã bỏ Trụ, về quyết đầu Châu. Lúc này Văn Thái sư chinh phạt Tây Kỳ. Nếu như ngươi không chỗ dựa, theo ta về Châu, chắc được chức công hầu". Phi Hổ dẫn hai người về gặp Táng Nghi Sanh.



Hoàng Phi Hổ truyền Phương Bật đem trả lại Định Phong châu. Sau đó, Táng Nghi Sanh dâng Định Phong châu cho Tử Nha và thuật lại chuyện viên châu bị đoạt giữa đường, nhờ Hoàng Phi Hổ lấy lại giúp.



Tử Nha mừng rỡ, nhìn thấy hột châu quý giá đang chiếu rực hào quang trên tay Táng Nghi Sanh.



Tử Nha mang trái châu dâng cho Nhiên Đăng • Nhiên Đăng bèn nói: "Đã có Định Phong châu thì ngày mai phải phá trận".



Thấy bên Châu ra quân, bên dinh Thương liền phát một tiếng pháo, Văn Thái sư dẫn tướng ra ngoài chứng kiến quân Châu phá trận. Cửa Phong Hầu trận bỗng mở toang, Đồng Toàn múa kiếm ra khiêu khích các tướng Châu.



Nhiên Đăng chưa kiếm được người thế mạng lót trận, thì Hoàng Phi Hô dẫn anh em Phương Bật, Phương Tường đến. Tử Nha mừng rỡ đưa liền cho Nhiên Đăng.



Nhiên Đăng bèn sai Phương Bật đến phá trận Phong Hầu. Phương Bật xông xáo cầm kích xông tới, sức đâm mạnh như giông to. Đồng Toàn thất kinh né một bên, rồi tiện tay húi gươm từ sau chém tới. Phương Bật dùng thế đánh bạt cây



Đồng Toàn đánh không lại, vừa đánh vừa tiếc cho Phương Bật. Thêm mấy hiệp, Đồng Toàn yếu sức phải chạy vào trận phóng lên dài, Phương Bật cứ rượt theo, đến trước cửa trận.



Đồng Toàn đứng trên đài liền cầm chặt cây phướn phát ba lần, tức thì gió lửa nỗi rần rần, bao trùm lấy Phương Bật.

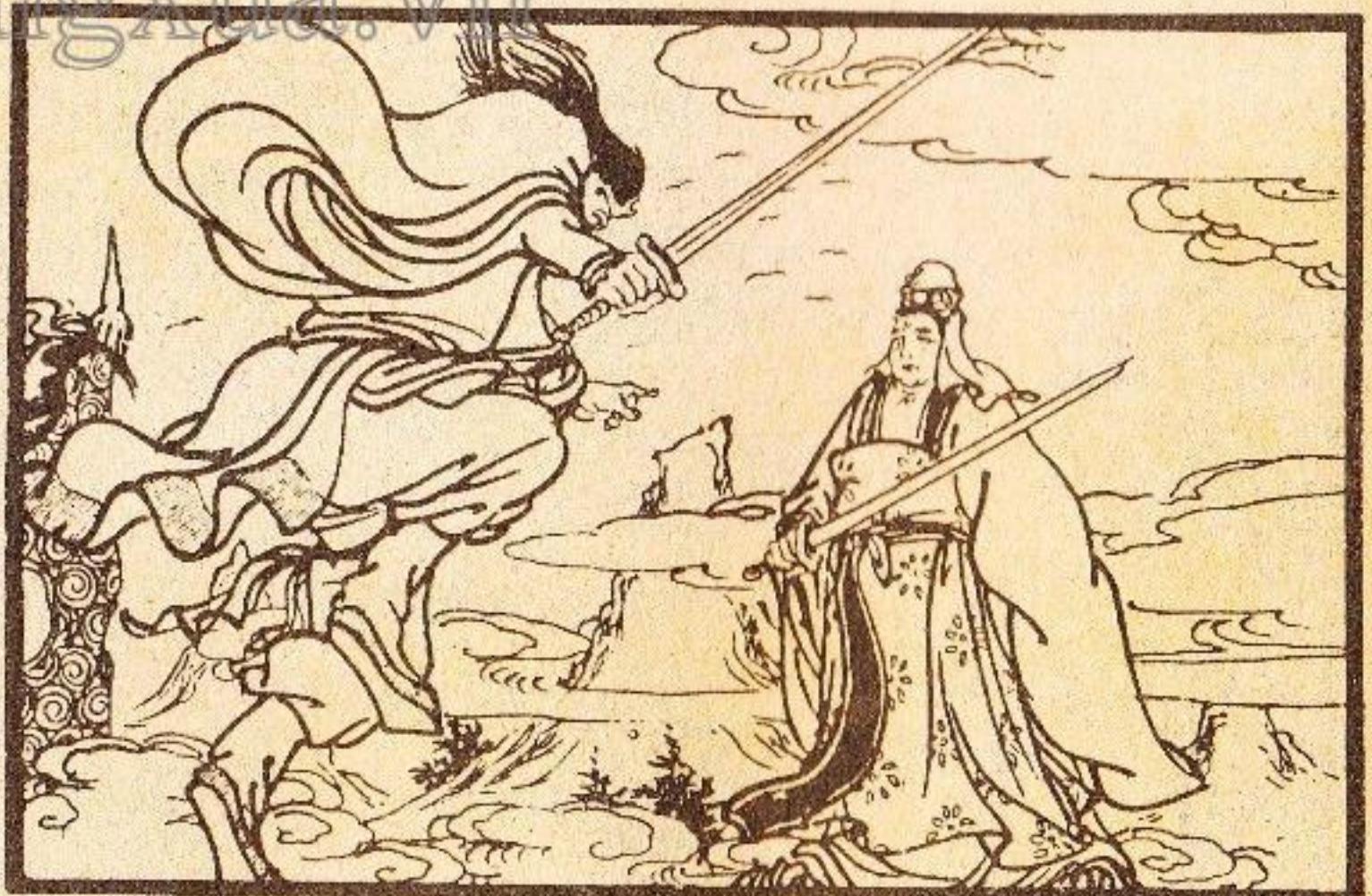


Phương Bật la lên một tiếng lớn, tay chân rú liệt, té nằm xuống đất. Hàng trăm ngọn đao nhỏ từ trong gió bay ra băm vằm Phương Bật nát như tương.



Nhiên Đăng thấy Đồng Toàn báo thắng, liền lấy Định Phong châu trao cho Từ Hàng đạo nhơn vào phá trận. Từ Hàng nhận lấy Định Phong châu, rồi giắt lên đầu, cầm kiếm

dến trận.



Từ Hàng đạo nhơn trách Đồng Toàn xong, cầm gươm đứng chờ, không đánh trước. Còn Đồng Toàn bị nói xóc, nổi giận lao tới chém liền.



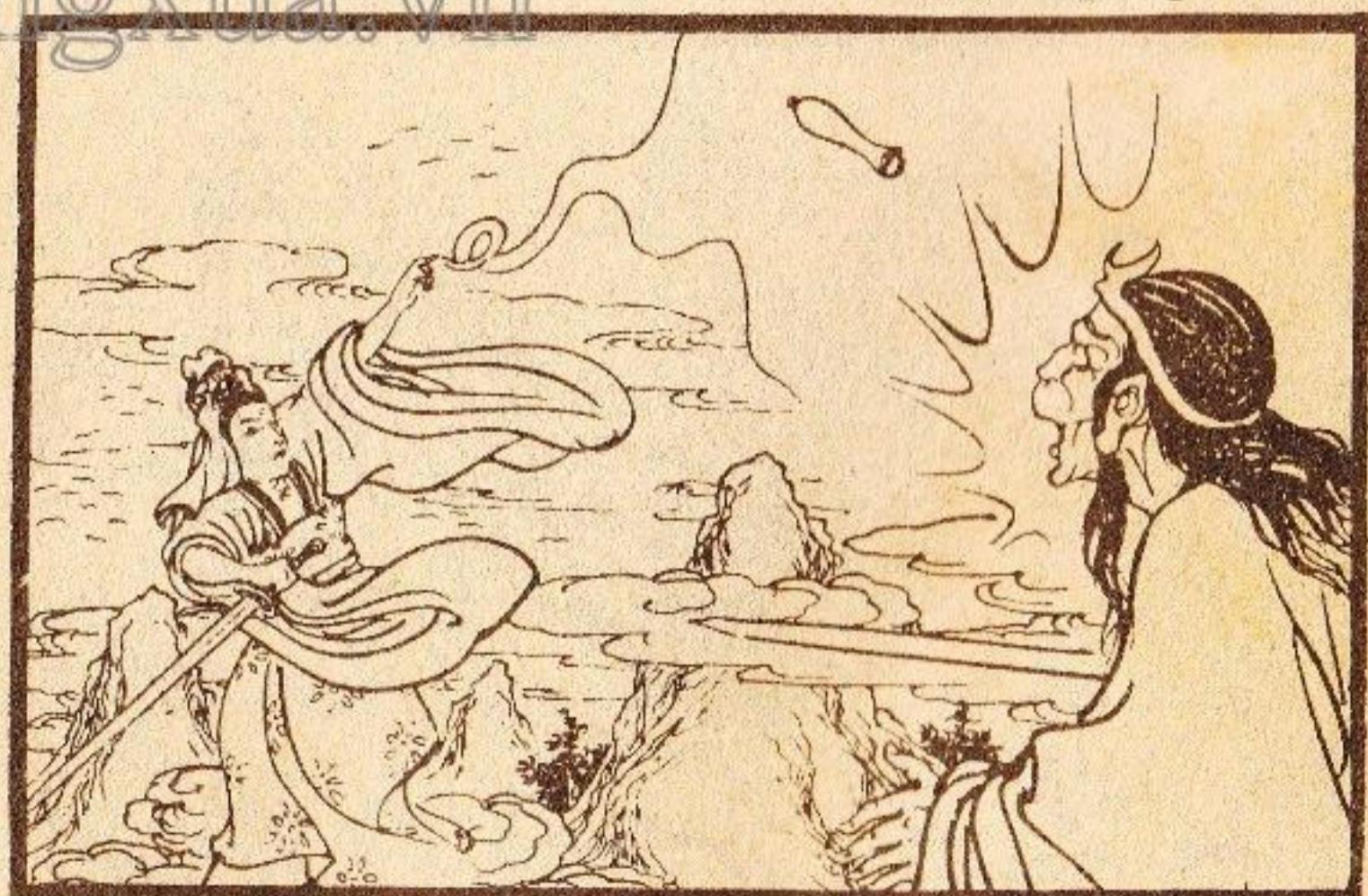
Tử Hàng đưa gươm ra đỡ, hai người đều đập mây hồn chiến trên không trung. Đánh thêm mười hiệp, Đồng Toàn ngày càng túng thế nên nói với Tử Hàng hãy vào phá trận đê phân cao thấp. Tử Hàng bỗng lòng



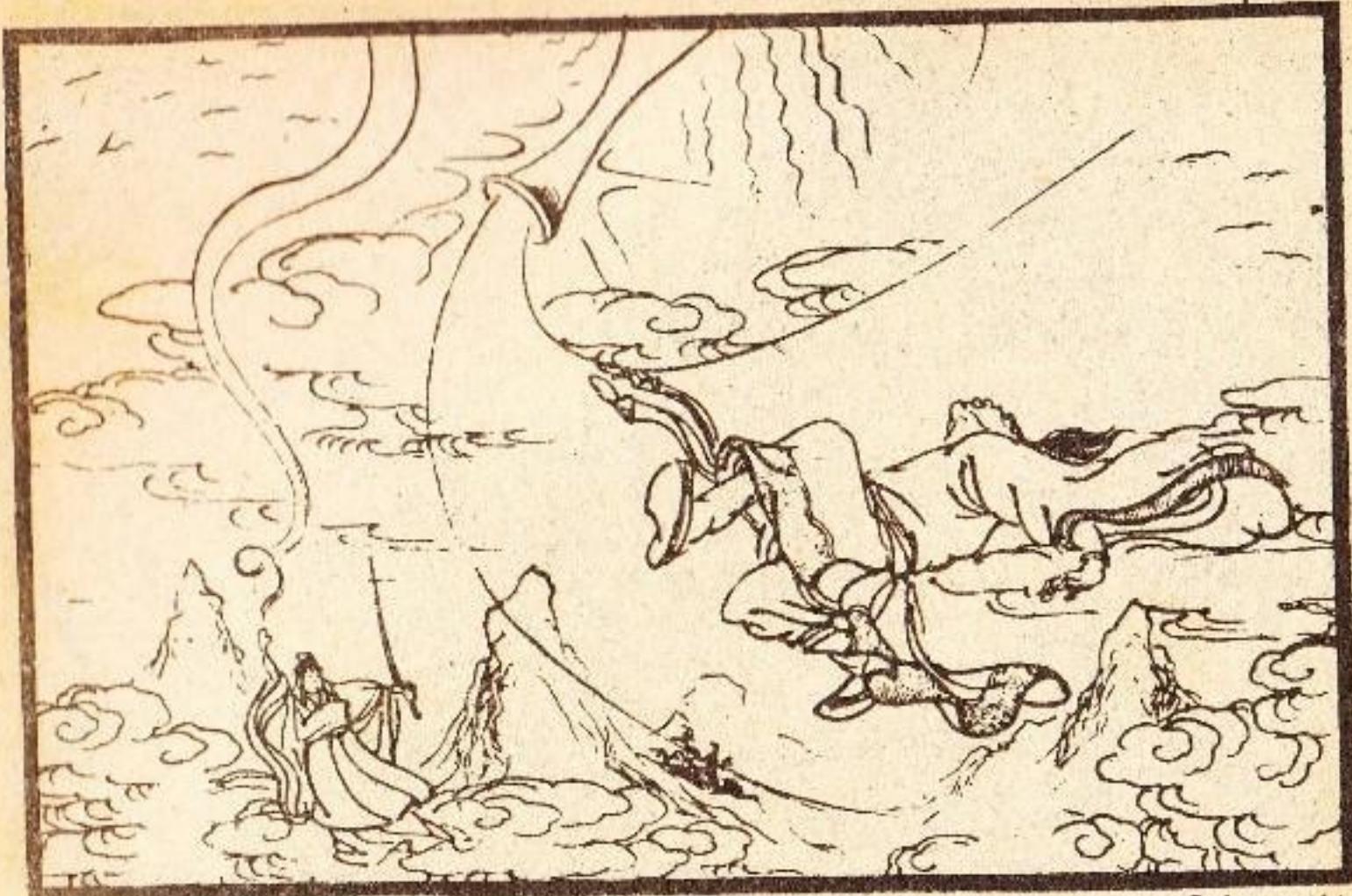
Tử Hàng thủng thủng bước vào, Đồng Toàn lên đài rung phươn túc thì gió đến thổi dậy. Định Phong chau hực sáng hào quang, mây đen do phươn phát ra càng dày, hào quang trên đầu càng chiếu tỏ.



Gurom đao bay vùn vụt trong gió đen nhưng chẳng xáp lại gần Từ Hàng được. Đổng Toàn vận hết thần lực, vừa niệm chú phất cây phướn liên tu bất tận. Từ Hàng niệm chú, hào quang từ Định Phong chau chiêu tới đâu, gió ngưng đến đó.



Khi ánh sáng hột châu tỏa khắp vùng, gió lửa bỗng biến mất hẳn. Đổng Toàn cả kinh, buông rơi cây phướn. Từ Hàng lấy cái bình Thanh Tịnh lưu ly quăng lên đọc phép. Đổng Toàn nghe tay chân yếu dần, đứng há miệng như trời tròn.



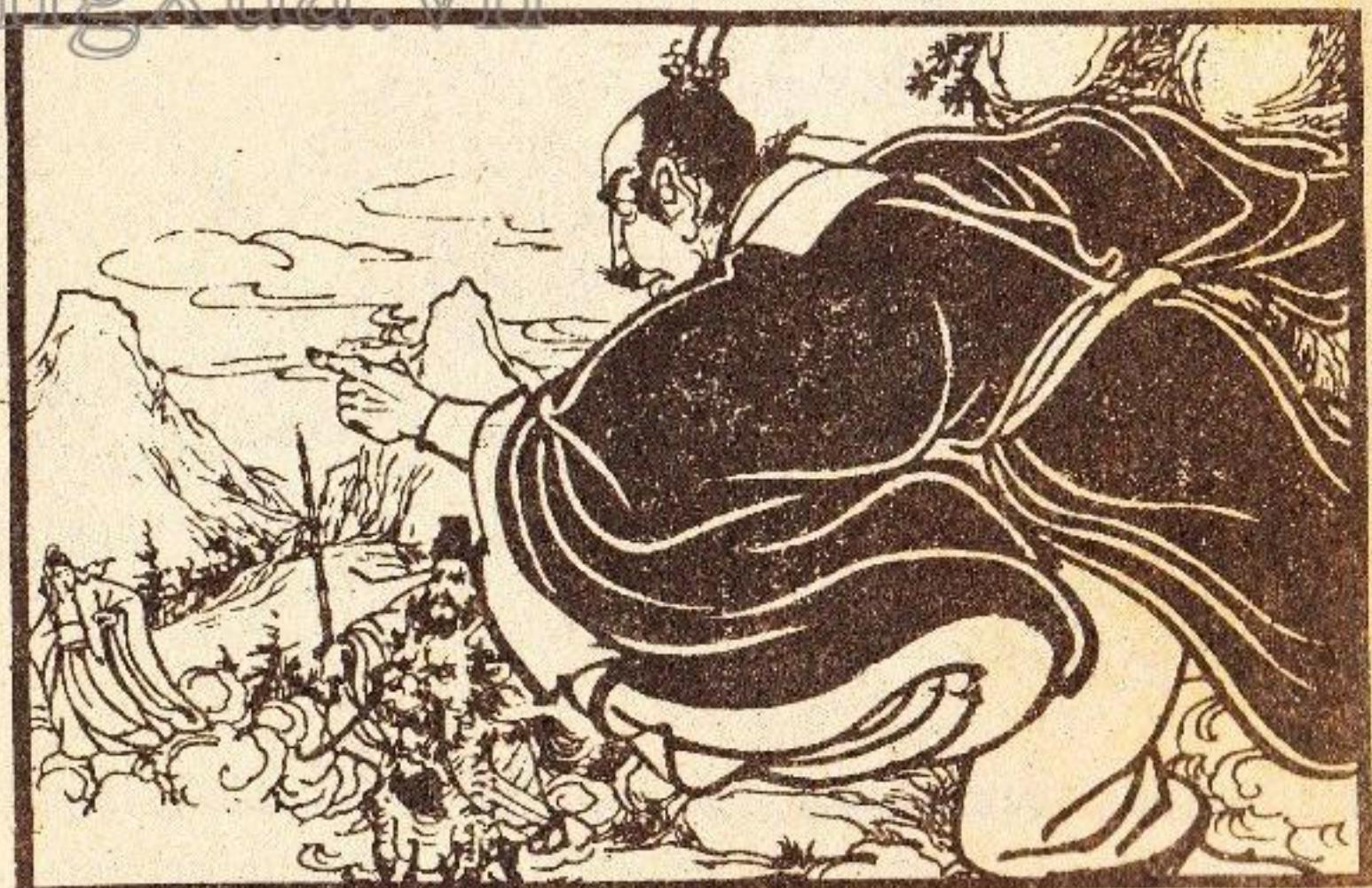
Cái bình càng ngày càng nở to, khói đèn bay ra nghi ngút, bao phủ toàn thân Đồng Toàn. Thanh Tịnh lưu ly bỗng lóe lên một tiếng, tức thì khói đèn chuitot vào bình và hút toàn thân Đồng Toàn vào luôn.



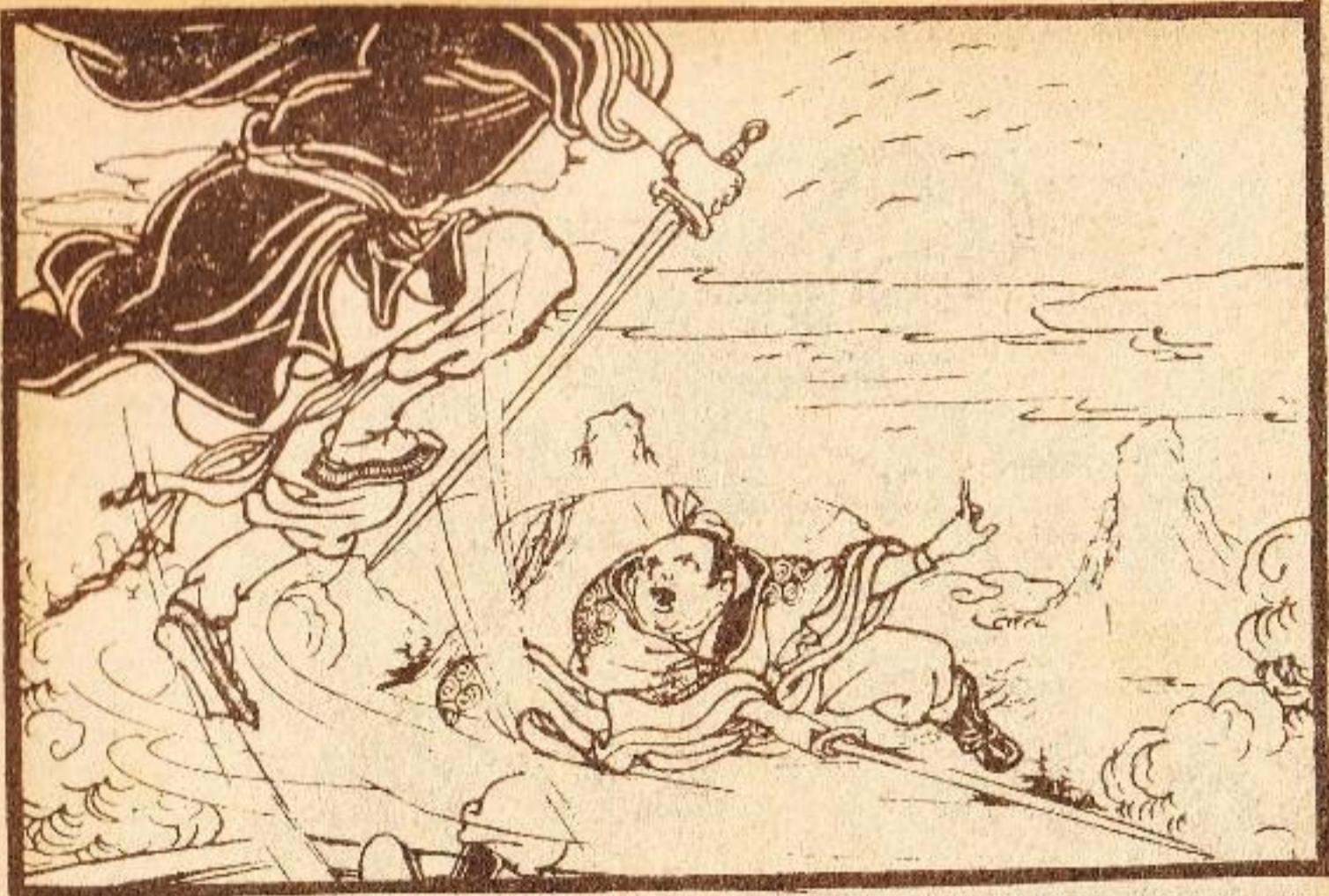
Văn Thái sư thấy Đồng Toàn bị hút vào bình, liền giục kỵ lân đuổi theo. Từ Hàng cầm bình lưu ly trút xuống, áo mao của Đồng Toàn còn nguyên nhưng xương thịt đã ra tro.



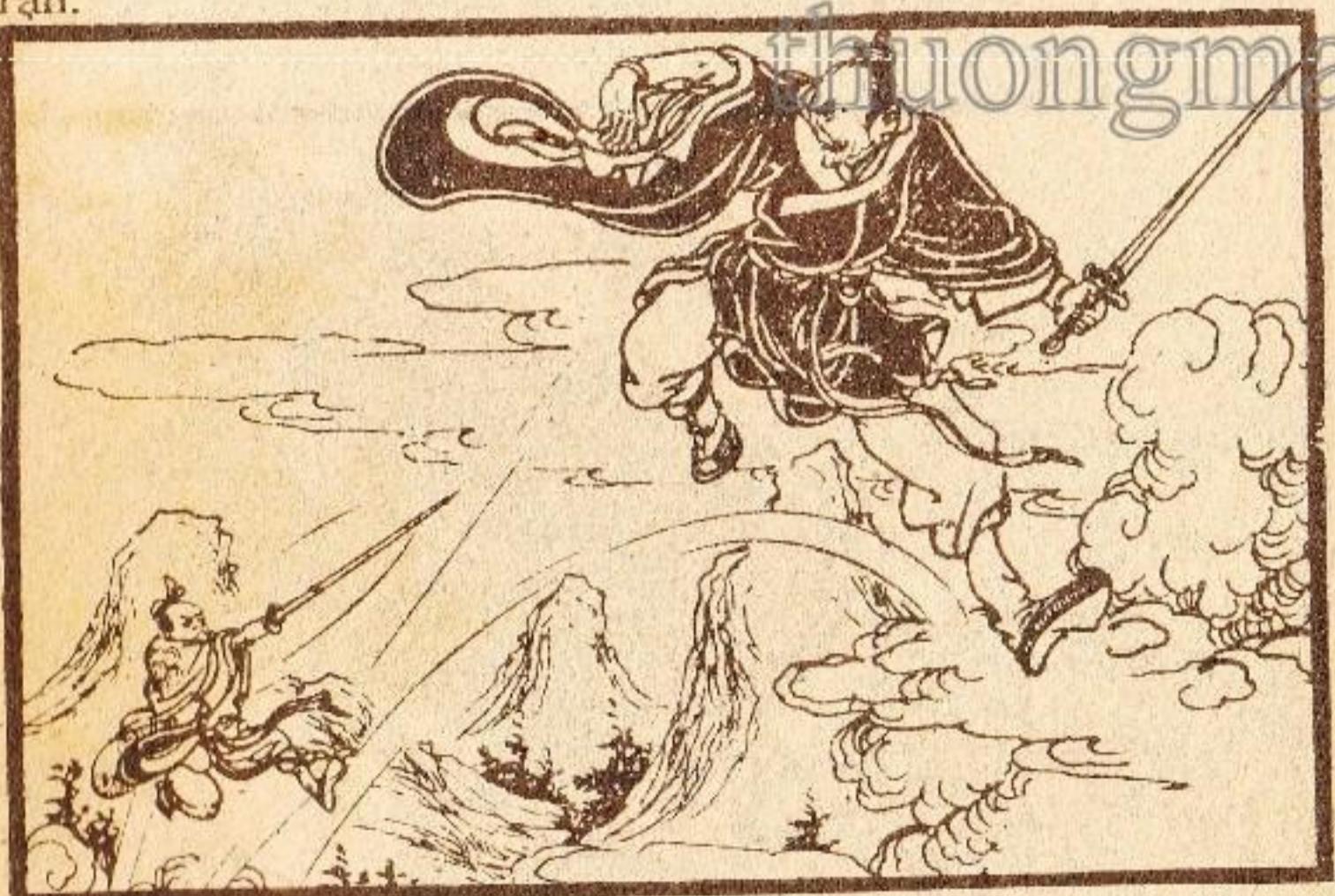
Văn Thái sư trông thấy nổi giận, xông vào đánh Từ Hàng, Từ Hàng cưỡi mây bay bồng lên không. Xảy nghe chủ trận Hàn băng là Viên Giác kêu lớn: "Văn Thái sư đừng tranh
hành, để mặc ta!"



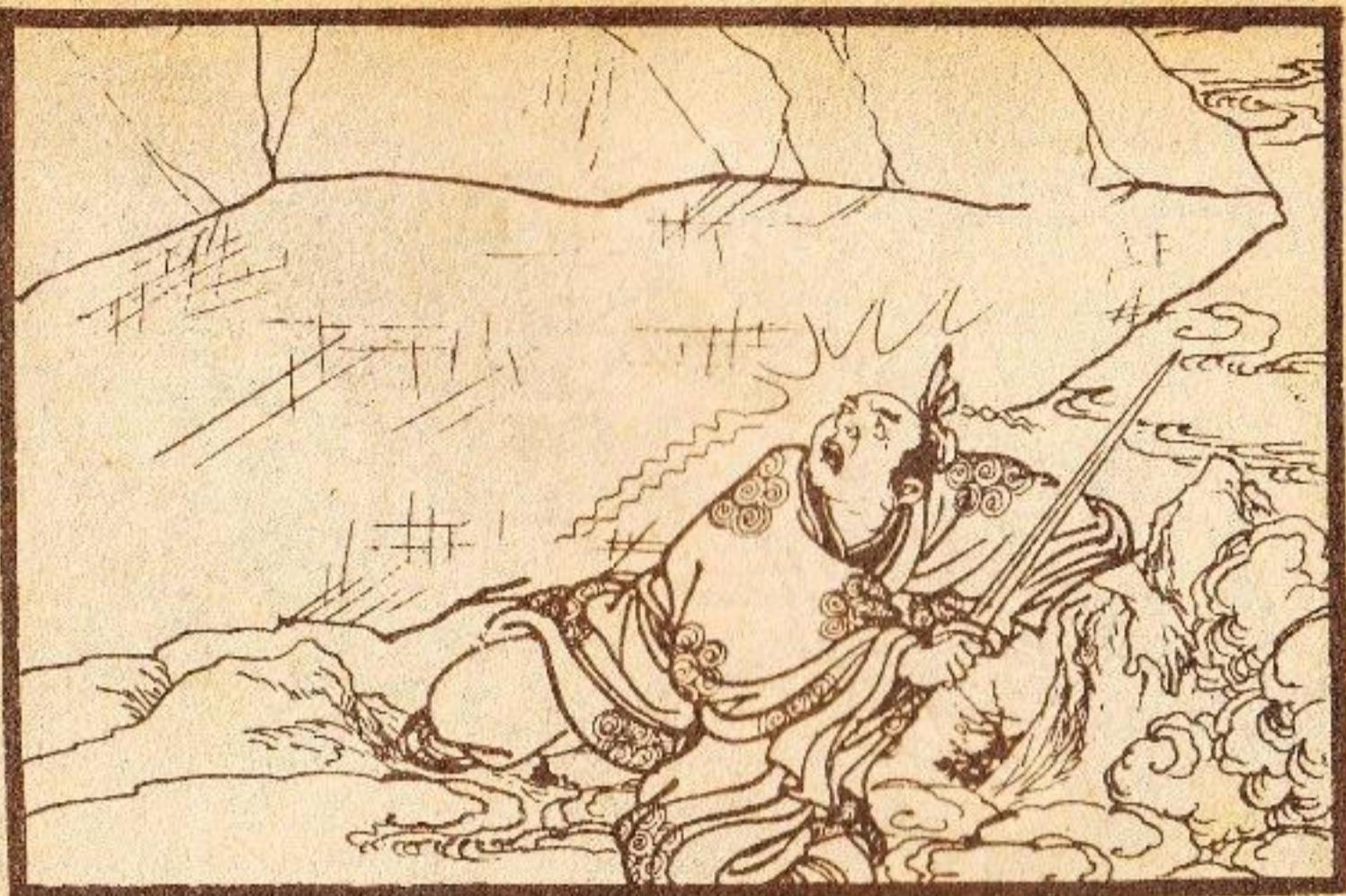
Viên Giác đứng trên đài trong trận Hàn băng thách thức tướng Châu. Nhiên Đăng biết Tiết Ác Hổ là kẻ có phần só trong bảng Phong Thần, liền sai vào phá trận.



Tiết Ác Hổ sơ bị phép báu, tấn công liên tục không cho Viên Giác hờ tay, đồng thời cũng kèm Viên Giác không cho vào trận.

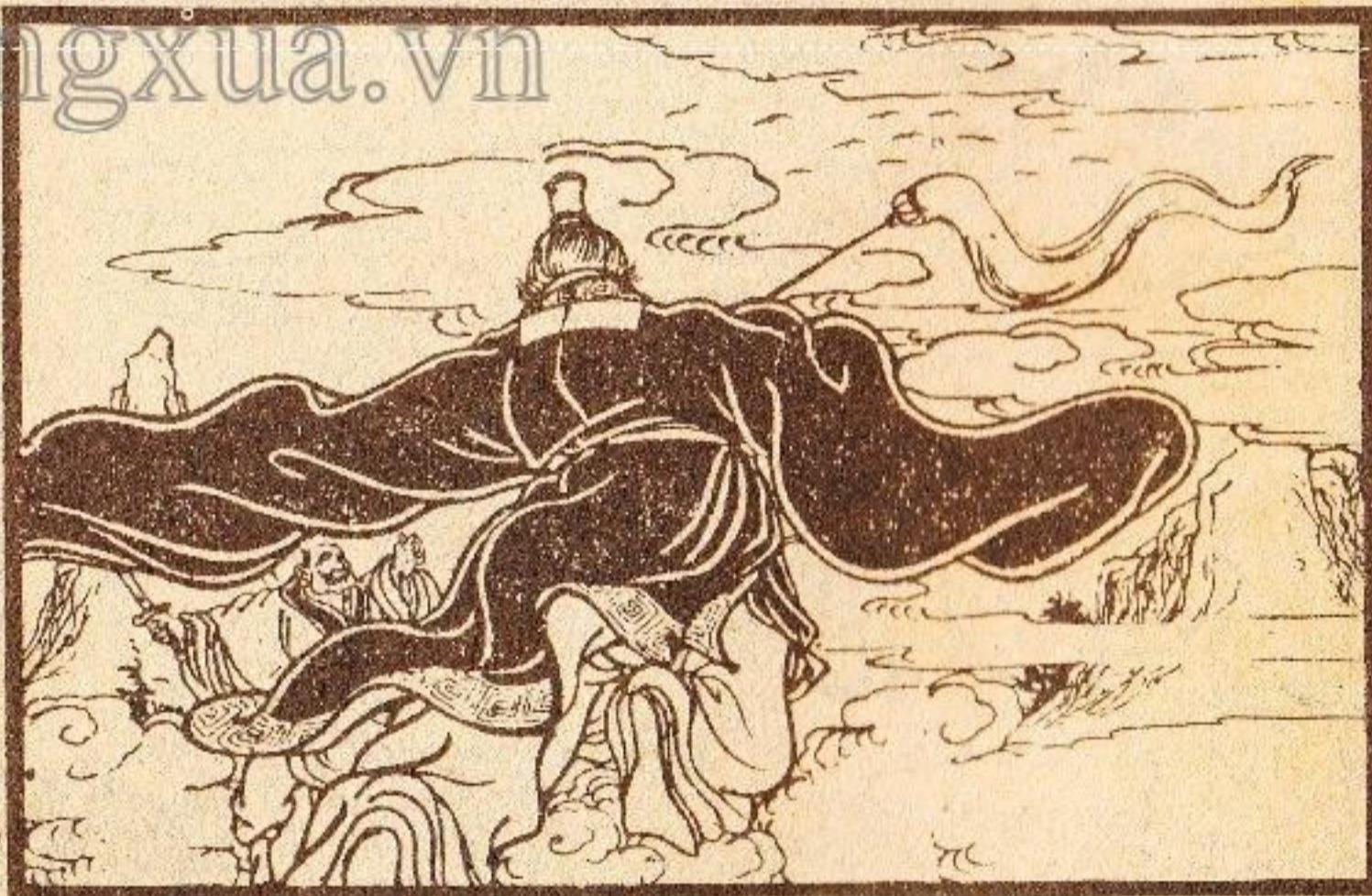


Đánh một lúc, Viên Giác kêu lên: "Đạo đồng võ nghệ cao cường, ta có lời khen, xin chịu thua người đó, chờ rượt theo mà bỏ mạng!". Nói rồi tung mình bỏ chạy vào trận.



Tiết Ác Hổ thừa thắng đuổi theo. Viên Giác liền lên đài rung phươn 3 lần. Tức thì một tảng băng to bằng cái nhà từ trên cao rơi xuống nghiền nát Tiết Ác Hổ trong chớp mắt.

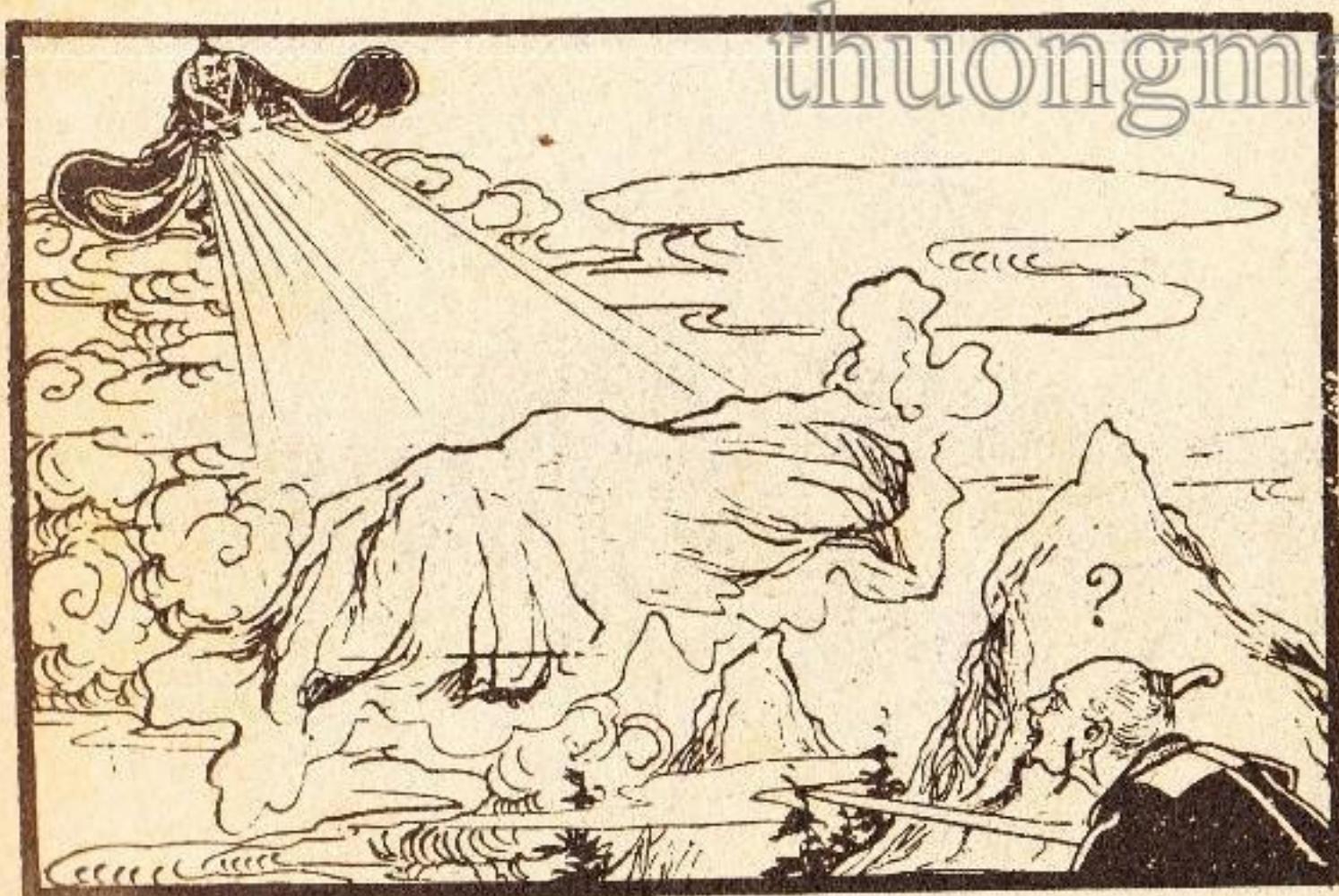
uongxua.vn



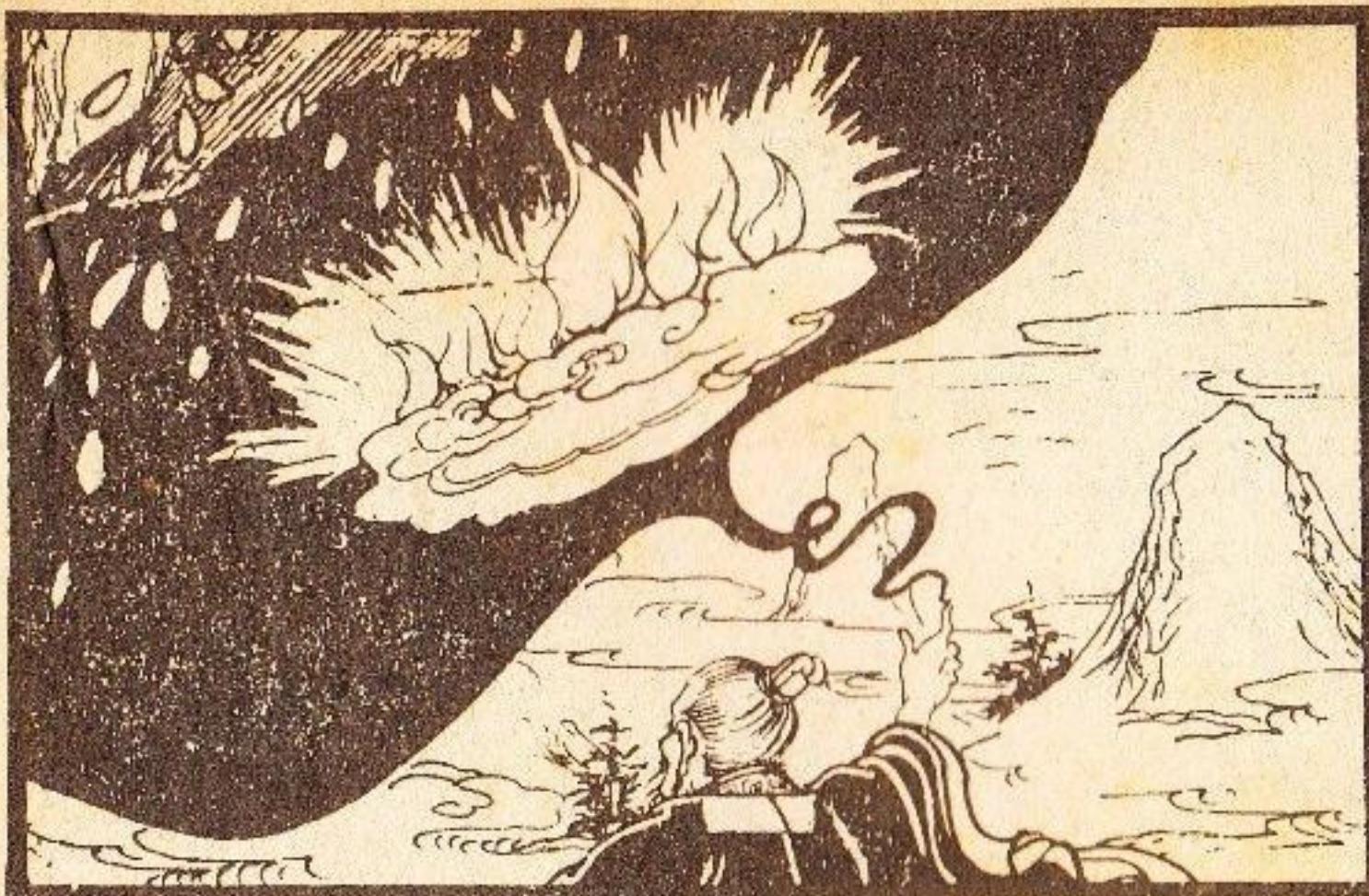
Nhiên Đăng liền sai Phổ Hiền Chơn Chơn vào phá trận. Phổ Hiền vãy phát chủ, tức thì một chòm mây ngũ sắc hiện ra đỡ Phổ Hiền bay bổng lên.



Phổ Hiền vừa bay đến, Viên Giác vung gươm đánh liền, cả 2 đều đập mây vụn vút. Cuộc hỗn chiến kéo dài được 5 hiệp. Viên Giác bỏ chạy vào trận, Phổ Hiền liền đuổi theo.



Như lần trước, Viên Giác chạy lên đài rung phứon 3 lần. Từ tay Viên Giác, hào quang chiếu ra tụ thành một tảng băng lớn nhắm ngay Phổ Hiền chụp xuống.



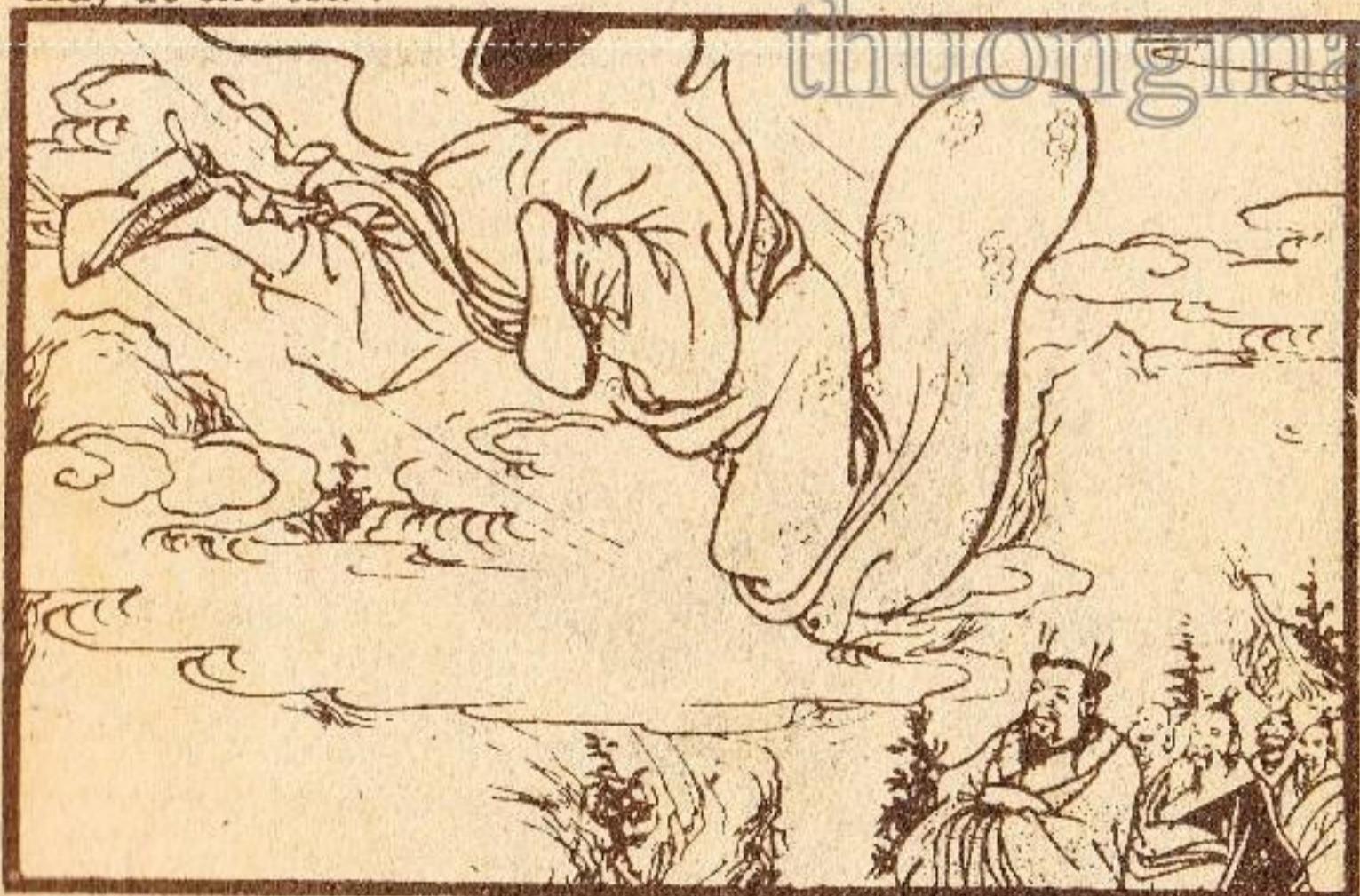
Phổ Hiền chờ cho Viên Giác rung phướn mỏi tay, liền niệm chú. Đám mây lửa từ ngón tay Phổ Hiền bay lên, tỏa sức nóng kinh khủng làm tan núi băng ra thành nước. Viên Giác biết trận hư, xách gươm bỏ chạy. Phổ Hiền lẹ tay phóng gươm Ngô Câu nhắm Viên Giác lao vút tới.



Cặp gươm Ngô Câu bay đến trên đầu Viên Giác liền trở lưỡi giựt ngang, làm đầu Viên Giác đứt lìa văng tới trước, Viên Giác té xấp xuống. Hòn Viên Giác bay lên đài Phong Thần.



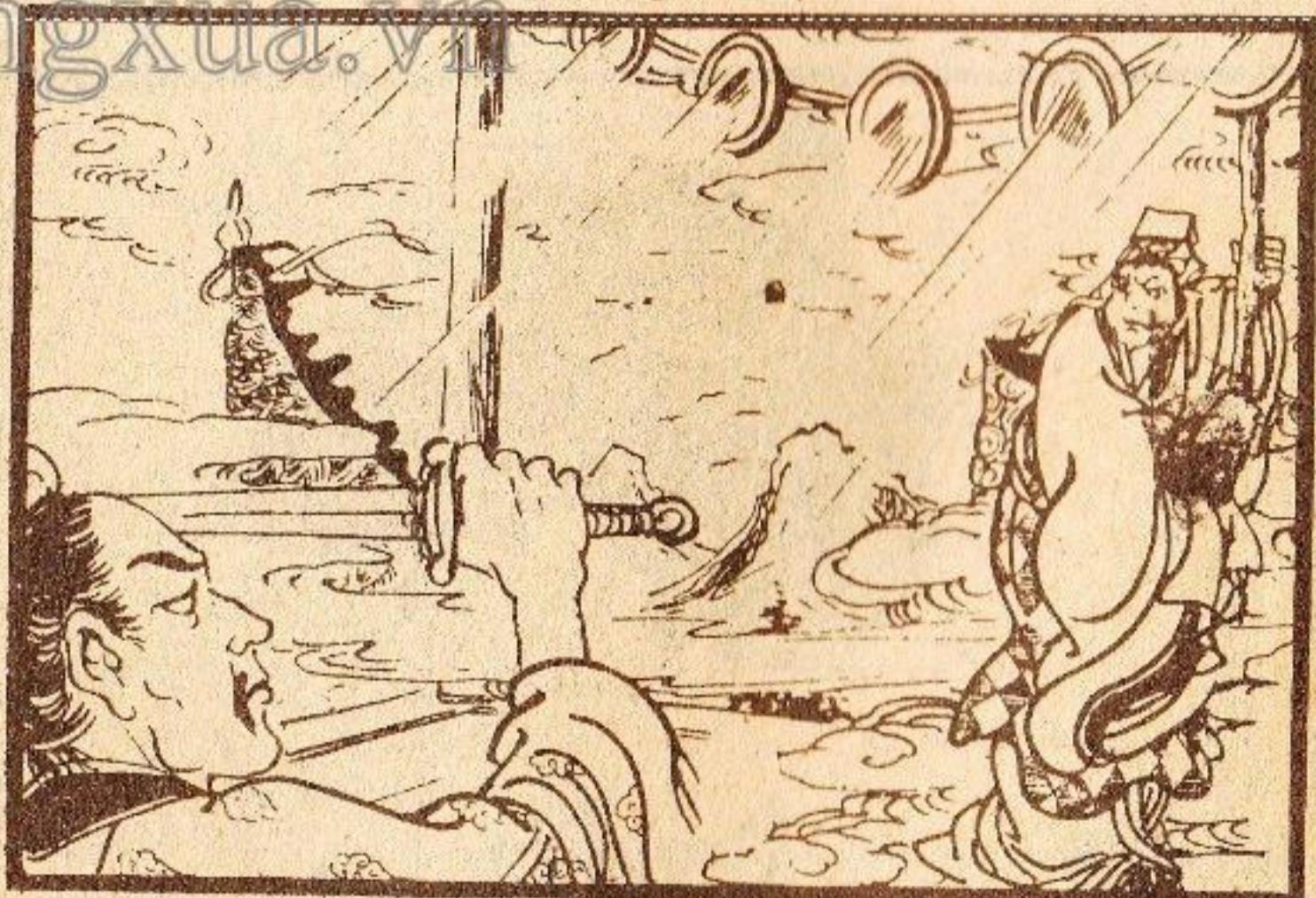
Phổ Hiễn liền thâu phép. Văn Thái sư thấy trận Hàn băng bị phá, nổi giận cầm roi giục Hắc kỳ lân xông tới, liền có Kim Quang Thánh mâu bay đến can Văn Thái sư và nói rằng: "Hãy để cho tôi!".



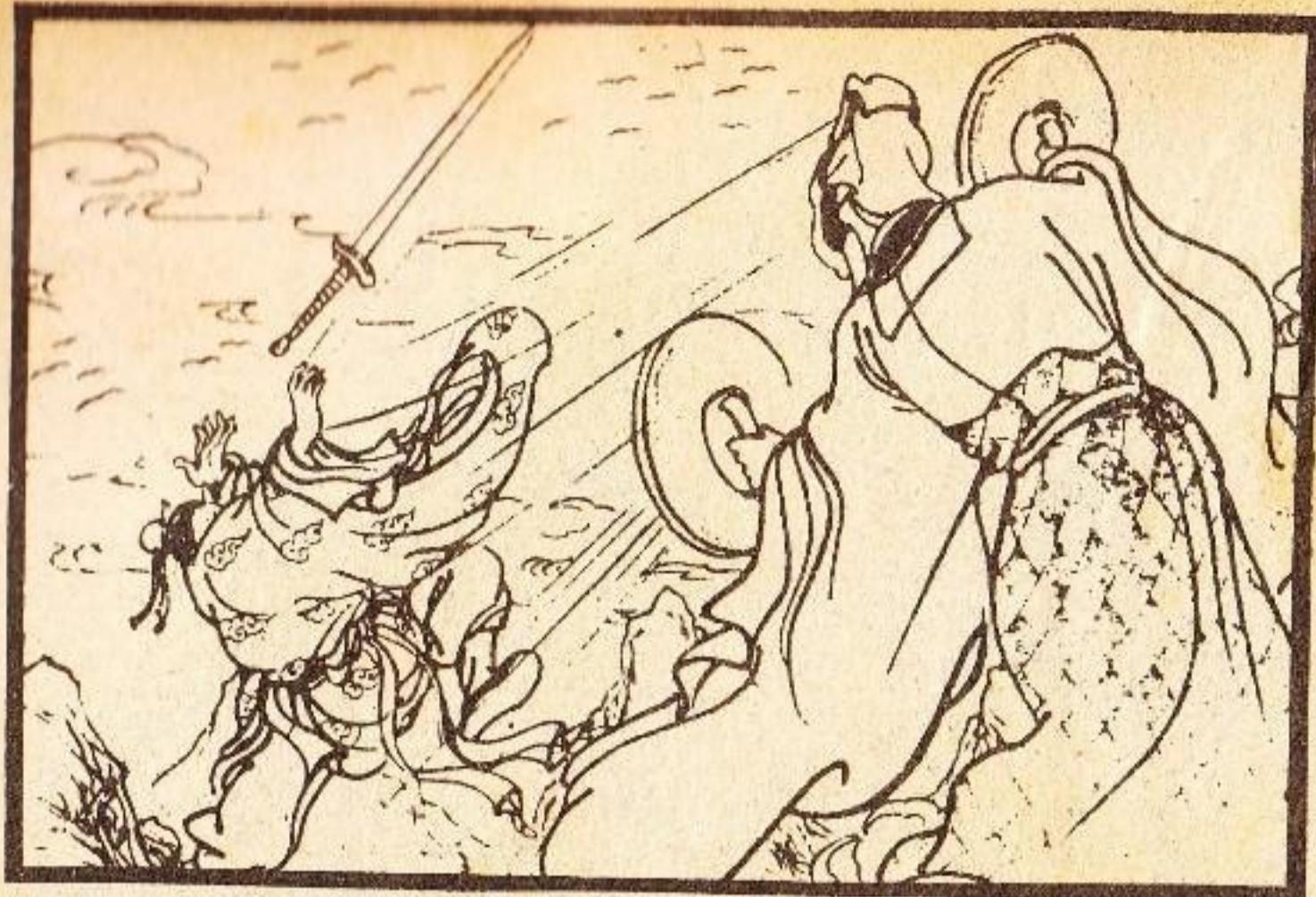
Thánh mâu hỏi lớn: "Trong Xiển giáo, ai dám phá trận Kim Quang của ta?". Nhiên Đăng đang tìm người, bỗng trên mây bay xẹt tới một vị đạo sĩ. Vị đạo sĩ tên là Tiêu Trăng, cũng là đệ tử đức Nguơn Thi'.



Tiêu Trăng nói: "Ta vâng lệnh thầy đến phá trận Kim Quang". Kim Quang Thánh mâu dùng nhiều đường gươm tuyệt kỹ nhưng vẫn không đánh bại Tiêu Trăng. Kim Quang giả thua, mời Tiêu Trăng vào phá trận.

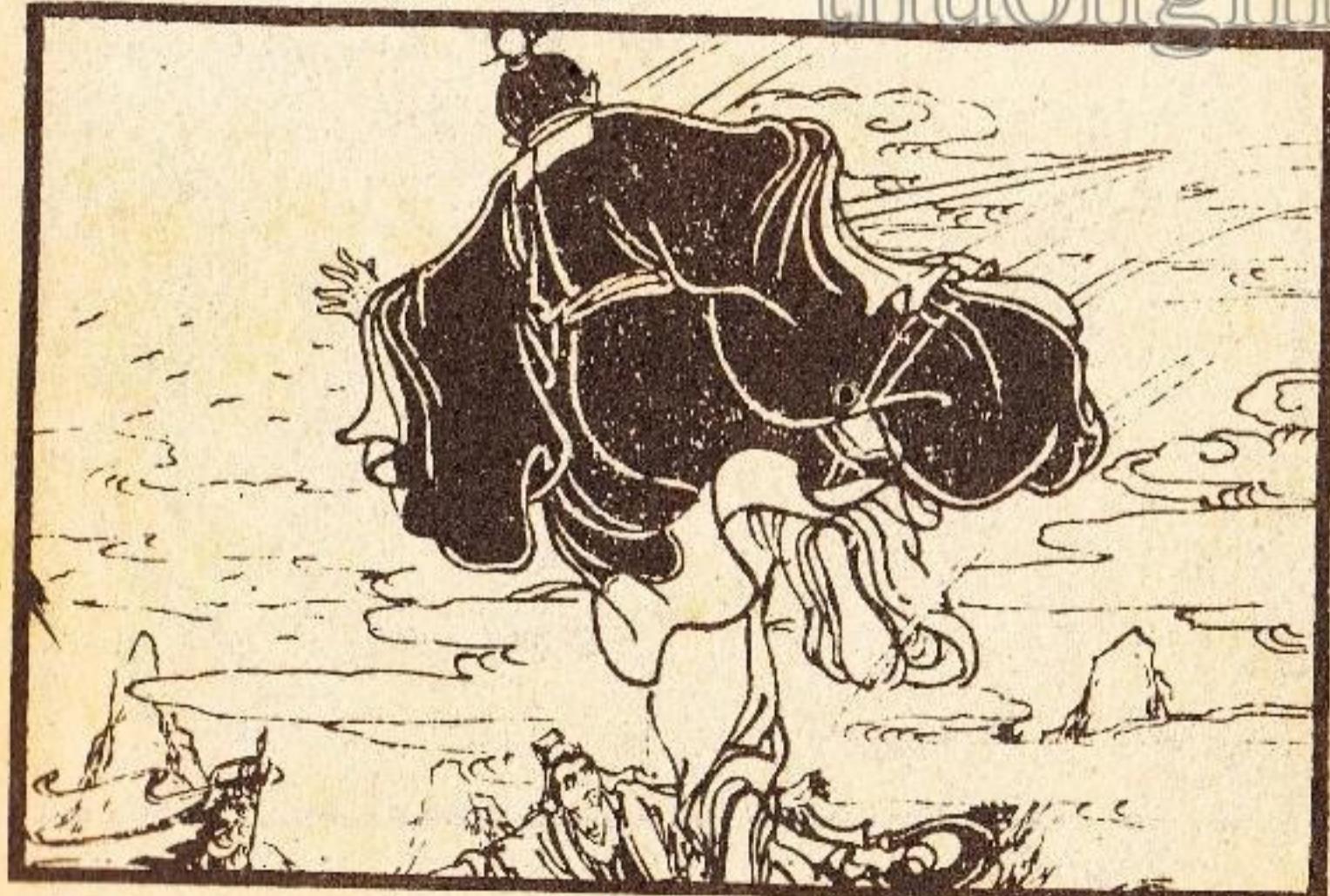


Kim Quang lén dài niệm chú vô tay một cái nỗi sấm vang trời, rồi nắm dây kiêng vừa giựt vừa rung. 6 tấm kiêng rơi thẳng vào mặt Tiêu Trăng. Tiêu Trăng giơ gươm chém nát các mặt kiêng, nhưng ánh sáng chói lòa con mắt. Vì có căn tu nên thân thể Tiêu Trăng chống cự lại được.

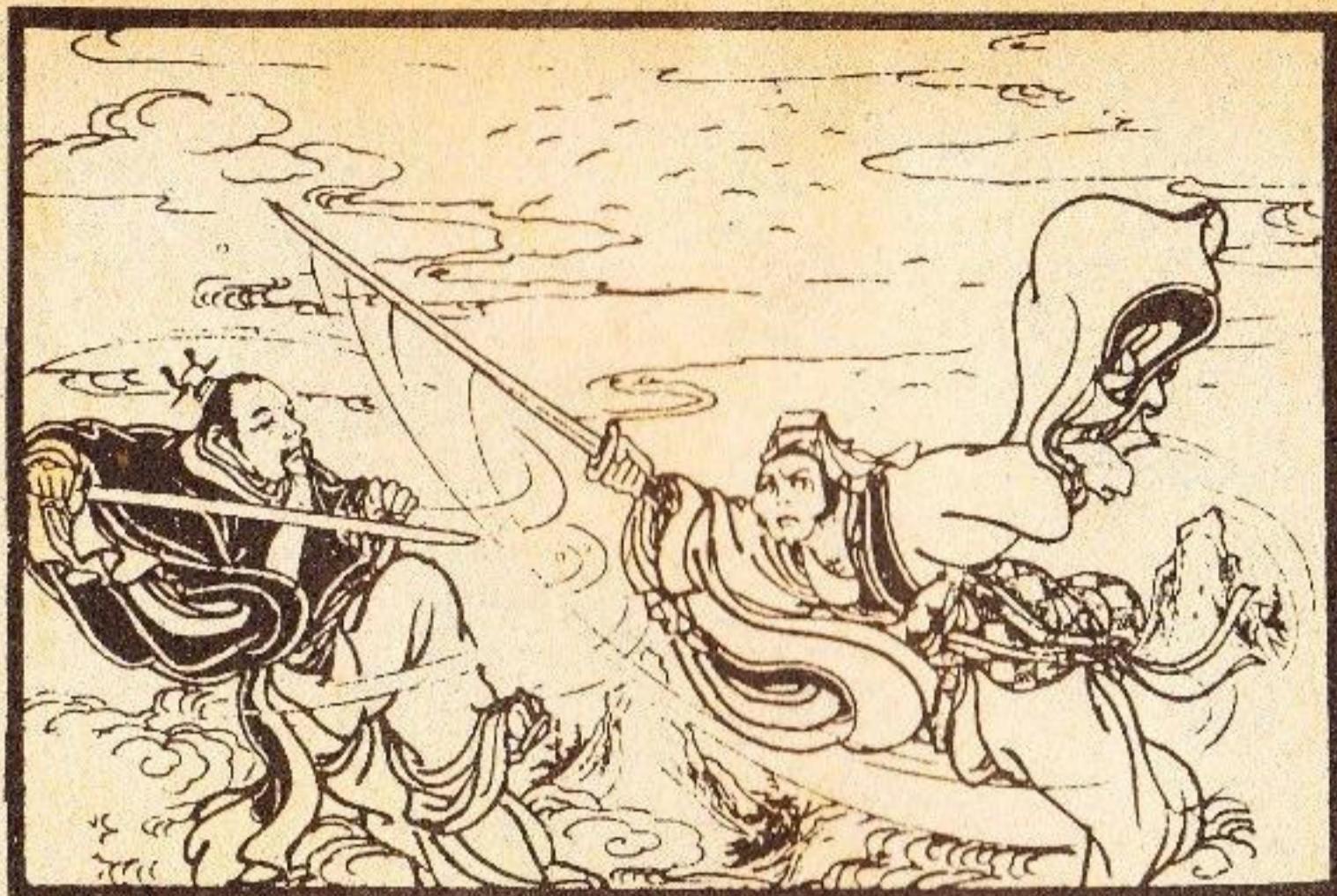


Kim Quang thấy Tiêu Trăng dùng bửu kiếm để cản ánh sáng được, liền cầm lấy mỗi tay một cái kiêng rọi thẳng vào mặt Tiêu Trăng. Lần này Tiêu Trăng không cưỡng nổi, vọt hét lên, té lộn nhào, cả mình tan nát ra tro. Hồn Tiêu Trăng bay lên đài Phong Thần.

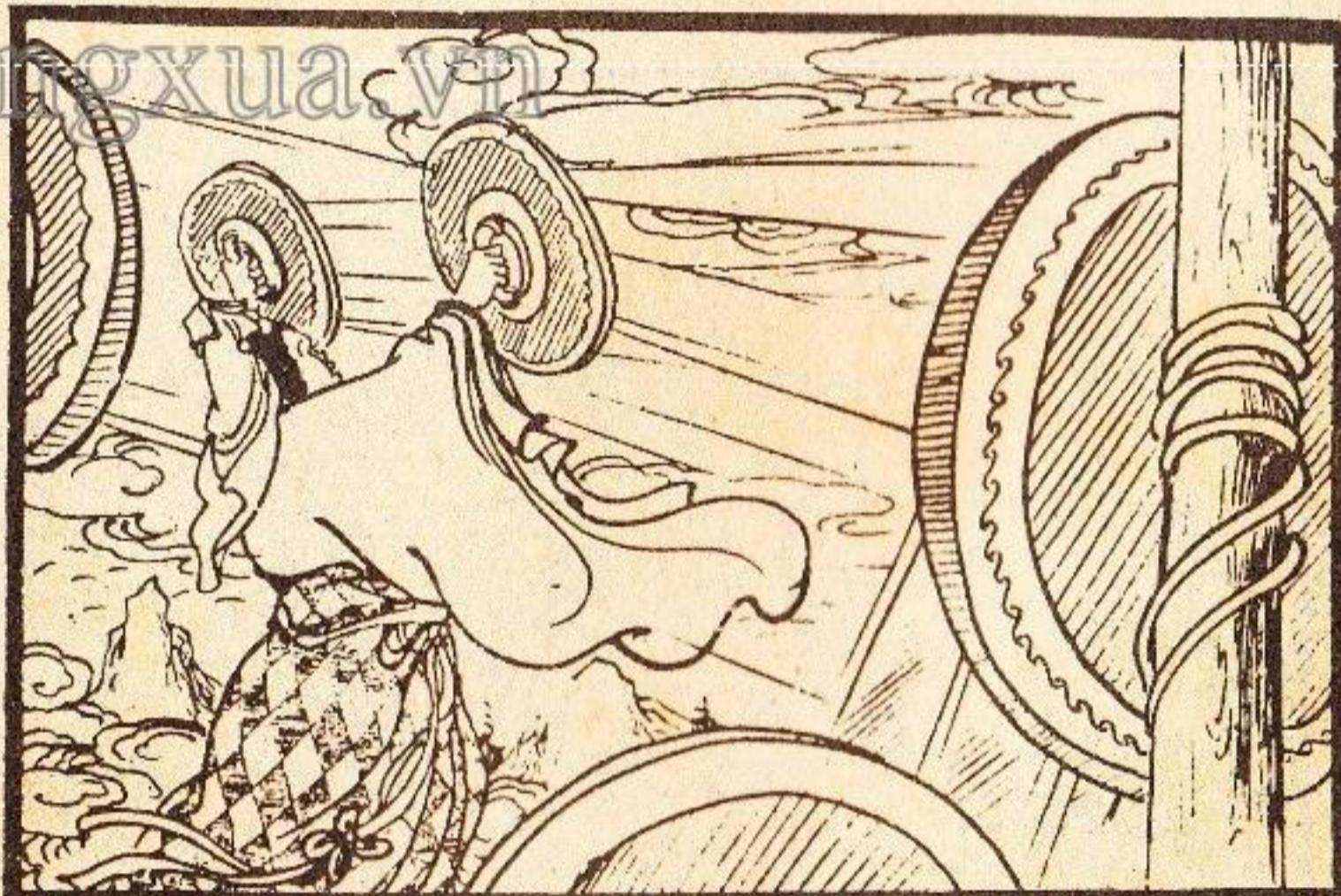
thuongmai



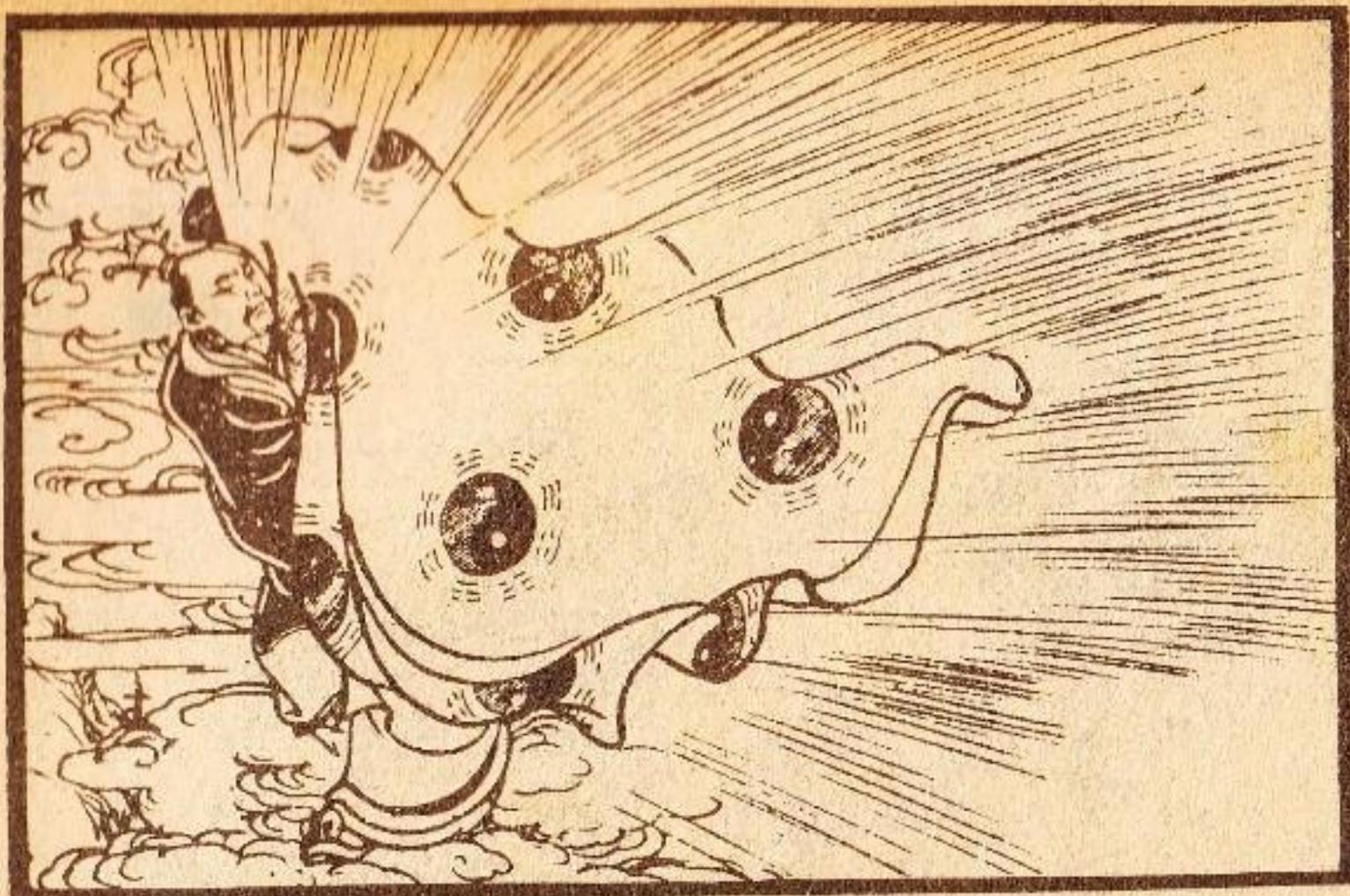
Nhiên Đăng liền sai Quảng Thành Tử ra trận. Quảng Thành Tử vâng lệnh vung gươm bước tới.



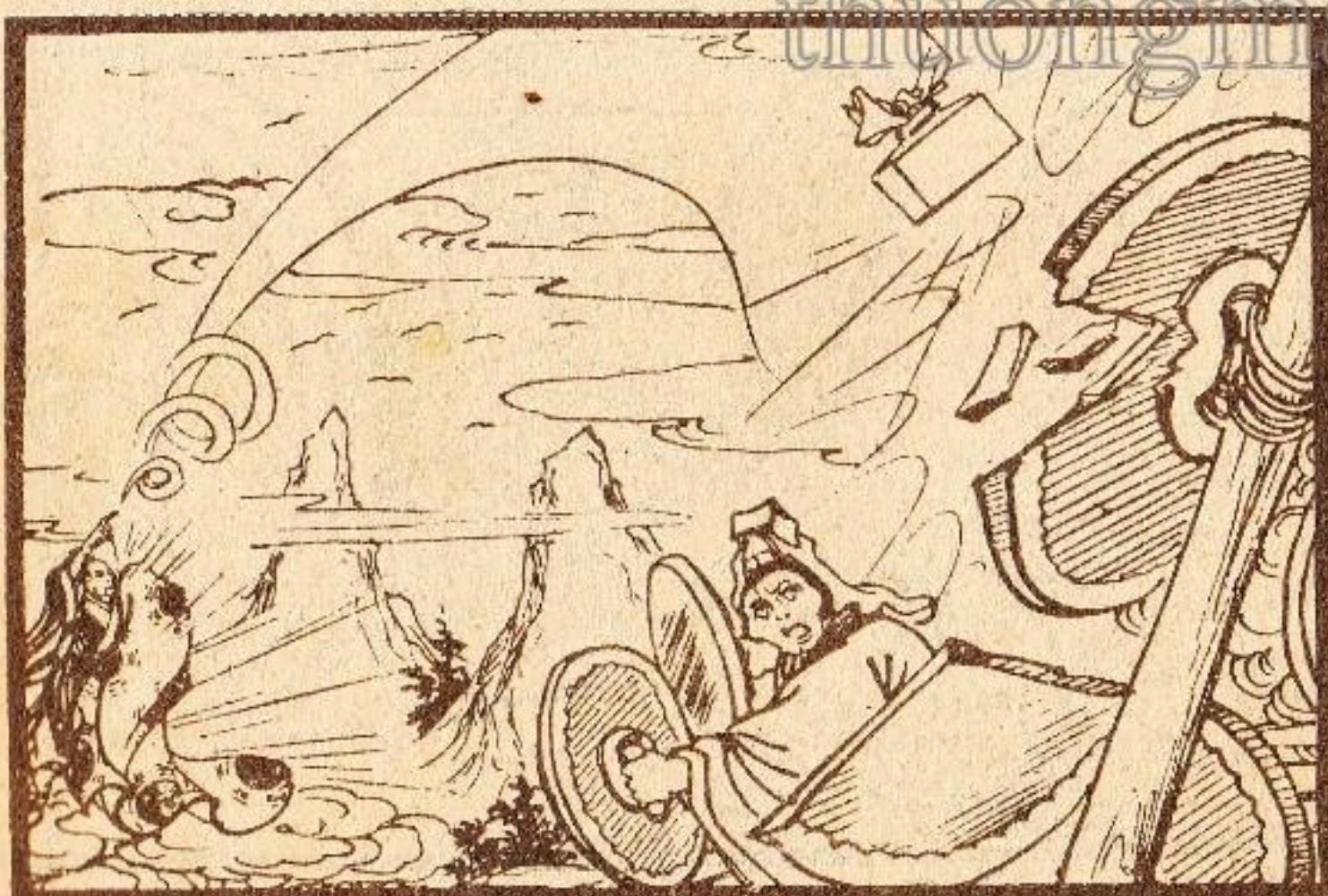
Quảng Thành Tử nói khích làm Kim Quang nỗi giận chém liền. Kim Quang vừa hạ được một tướng nhà Châu, lòng còn hăng, tấn công như bão táp.



Kim Quang đánh thêm 5,3 hiệp rồi bỏ chạy, dụ Quảng Thành Tử vào trận. Trong trận có 21 mặt kiếng, treo trên 21 ván cờ. Kim Quang lên dài võ tay khiến 21 mặt kiếng đều tỏa hào quang, rồi lấy thêm 2 kiếng rơi giơ cao chiếu vào hỗ trợ.



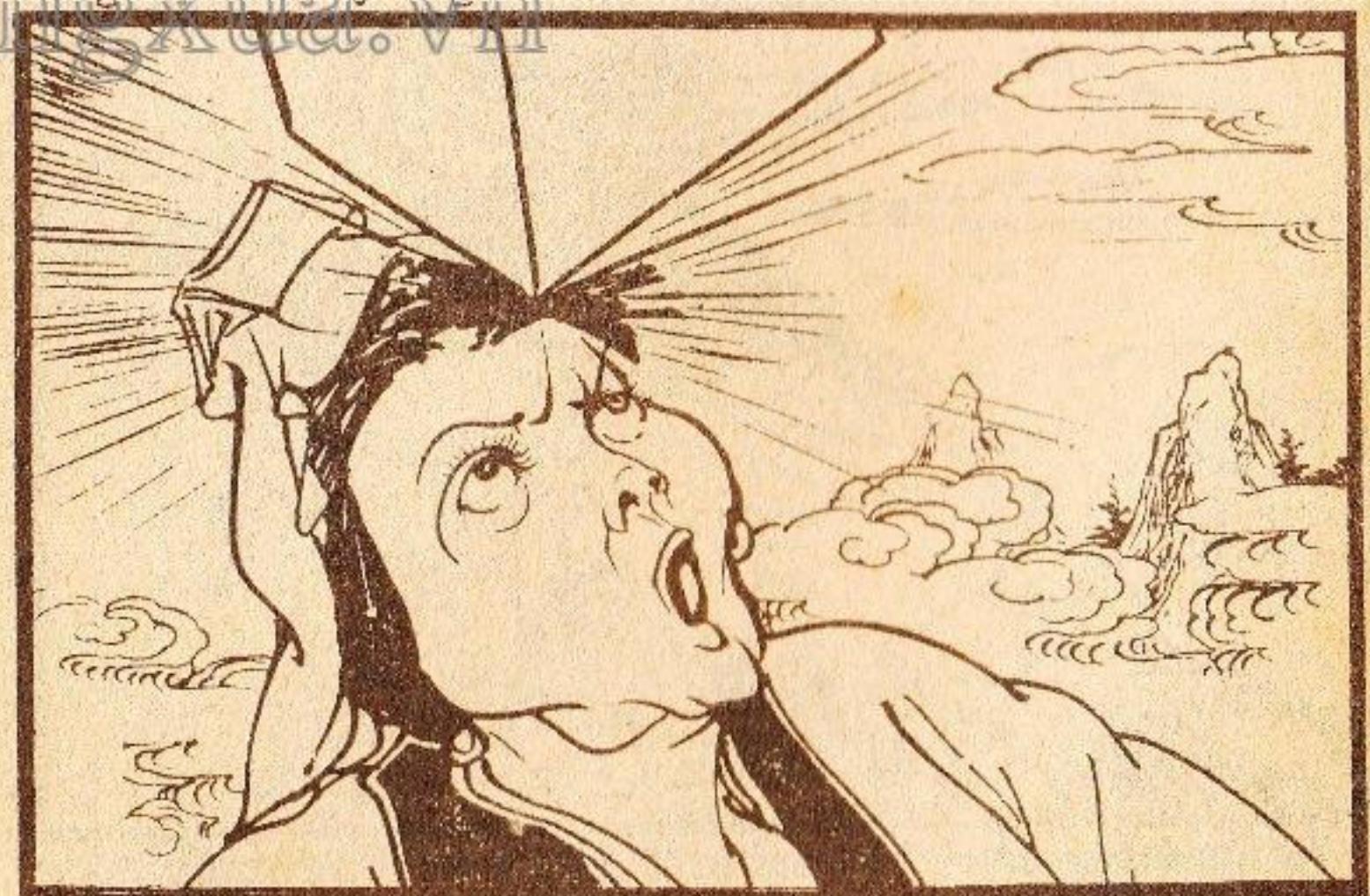
Hào quang từ các kiêng rời thẳng vào Quảng Thành Tử. Quảng Thành Tử vội lấy Nhật Nguyệt tiên y che phủ khắp mình rồi niệm chú, hào quang của chiếc áo choàng xẹt ra, chói với ánh sáng của kiêng.



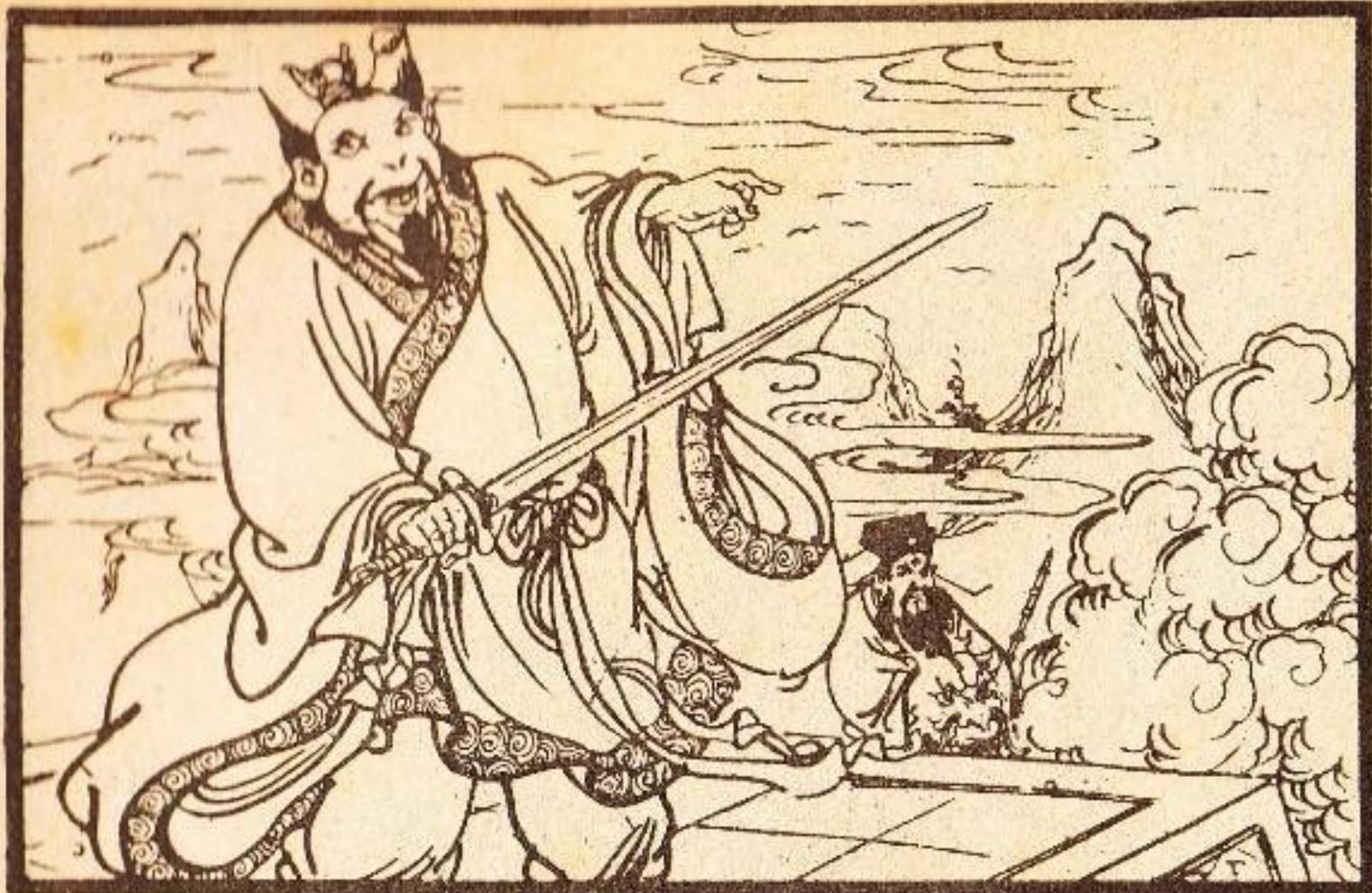
Kim Quang dùng hết thần lực, rung các kiêng phép mà thấy địch thủ không hề hấn gì. Lúc đó, Quảng Thành Tử lấy Phiên Thiên ấn liệng lên bay đến đánh 21 kiêng treo l่าน lượt bị bẻ nát. Kim Quang thất kinh.



Kim Quang liên kết hai mặt kiêng cầm tay còn lại chiếu tới. Hai kiêng đặt kề nhau phát ra hào quang thật mạnh, sức chiếu muôn bằng 21 kiêng nhập lại. Đó là cố gắng cuối cùng của Kim Quang.



Quảng Thành Tử niệm chú rồi chỉ cho Phiên Thiên ăn bay đánh vào đầu Kim Quang. Kim Quang chỉ kịp la một tiếng, đầu bể nát rồi, hòn bay lên dài Phong Thần.



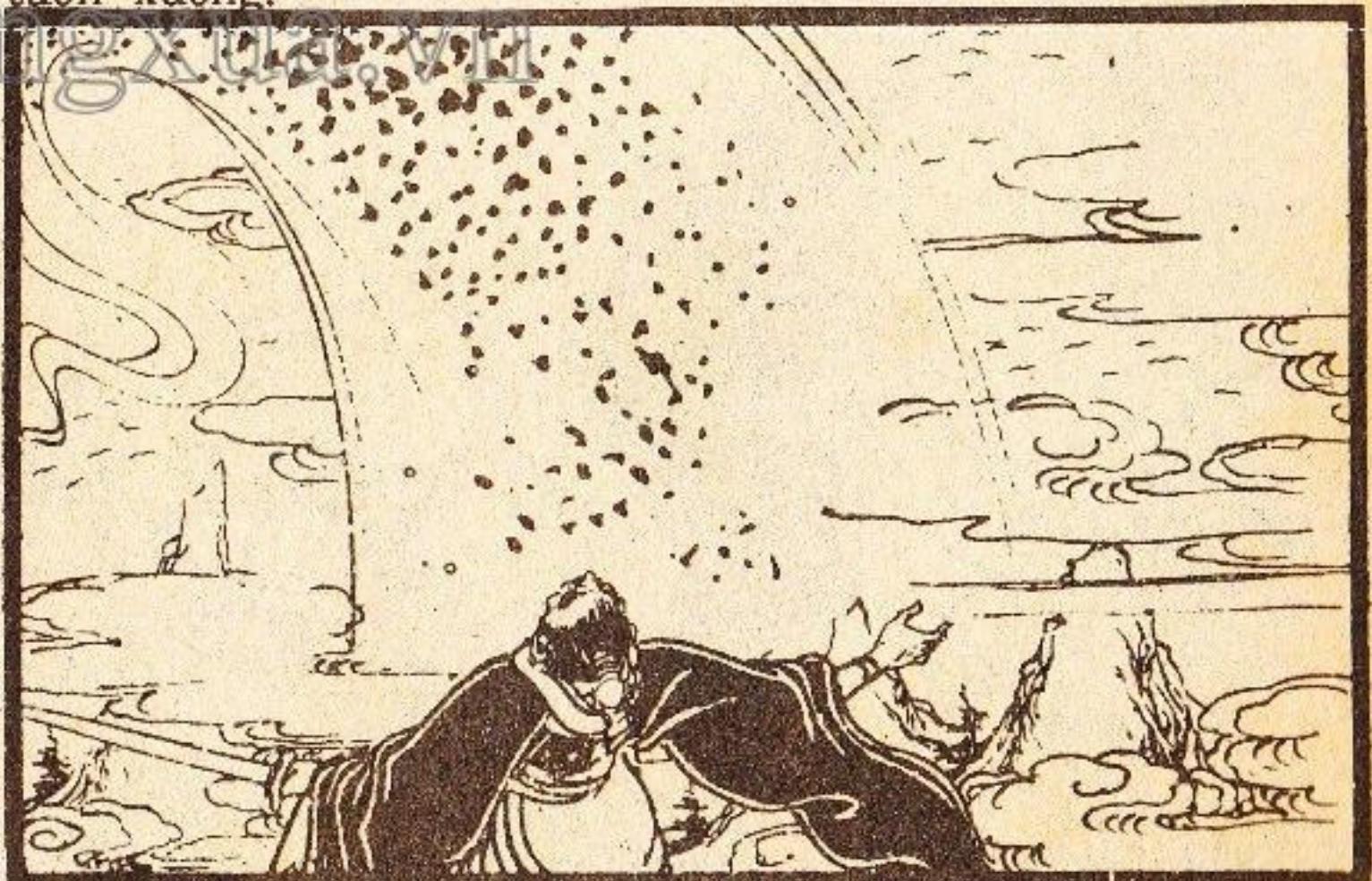
Lúc đó, Tôn Luong ở trận Hỏa huyết vung gươm chạy tới, tay mặt cầm gươm, tay trái chỉ về nhóm Xiển giáo, hỏi lớn: "Ai dám ra phá trận Hỏa huyết của ta?".



Nhiên Đăng chưa biết sai ai di phá trận lót đường. Bỗng có một đạo sĩ lạ đến nói: "Tôi là Kiều Khôn ở núi Ngu Di, động Bạch Vân, nghe nói có trận Hỏa huyết rất hiểm nghèo nên đến trợ chiến". Nói xong, Kiều Khôn xách gươm ra trận.



Hai bên đánh nhau được 5 hiệp, Tôn Lương liền chạy vào trận, Kiều Khôn lọt vào trong trận. Tôn Lương lên đài niêm chú, hốt hắc sa vãi túi theo cả dùm nhắm đầu Kiều Khôn tuôn xuống.

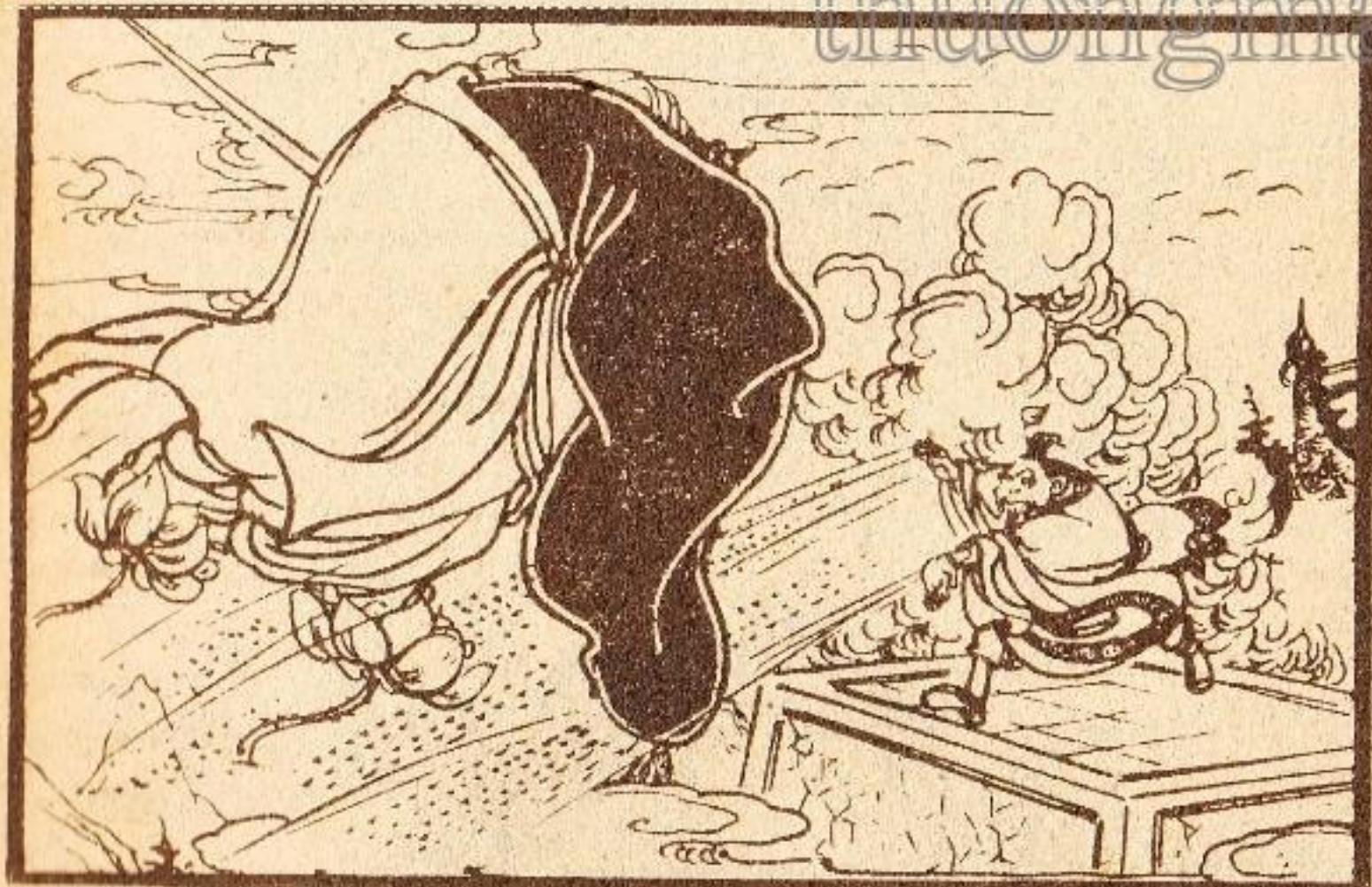


Hai nấm hắc sa nhập thành một như một đám mây đen tuôn mưa cát. Kiều Khôn héo lên một tiếng thảm thiết, té ngửa.

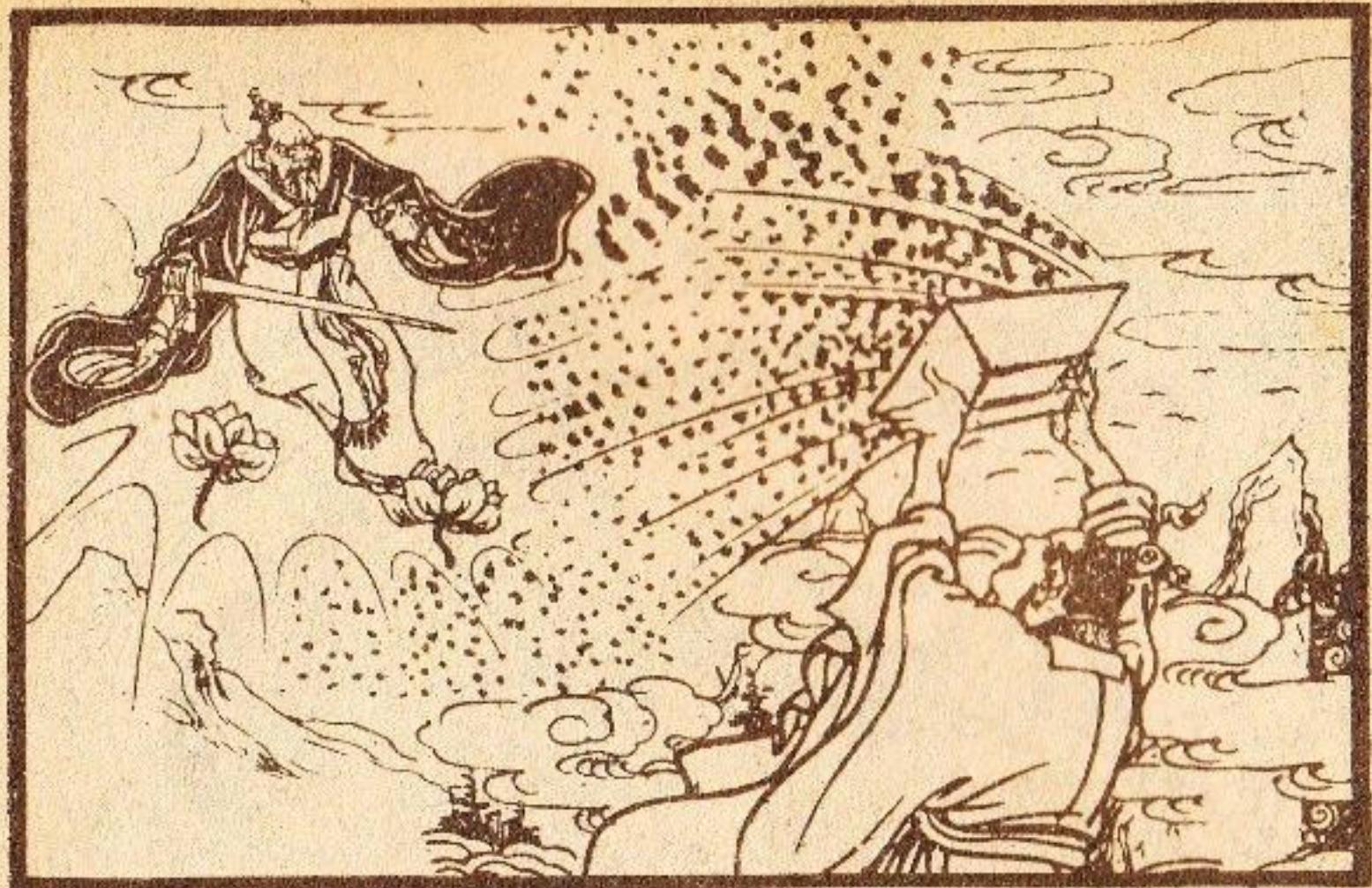


Nhiên Đăng thấy vậy liền cho Thái Át chém nhơn ra trận. Thái Át đánh chùng 5 hiệp, Tôn Lương giả thua, chạy vào trận. Thái Át chỉ tay xuống hiện hai bông sen xanh, đứng lên và tức tốc rượt theo.

thuongmai

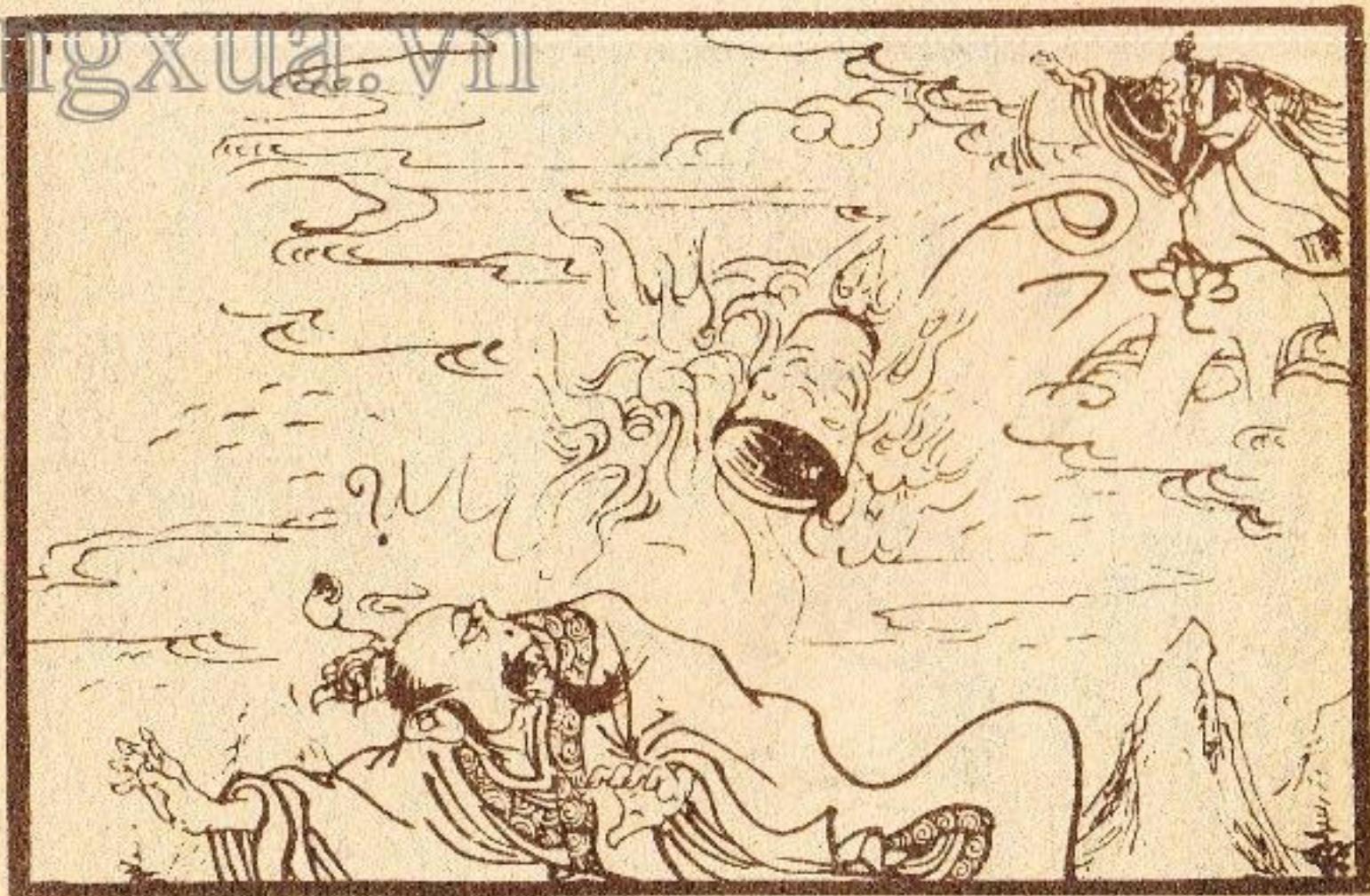


Tôn Lương chạy thẳng lên đài làm phép rồi vãi hắc sa ra. Thái Át nhún mình, hai bông sen bay bổng lên, luồng hắc sa đều rơi phía dưới chân.



Tôn Lương liền bưng nguyên hộp hắc sa phóng vãi. Cát dày mịt biến thành một đám mây đen chụp xuống người Thái Át.

Truyện cổ Tuyệt



Thái Át niệm chú quăng Cửu Long thần hỏa trảo ra. Đây là cái chuông lửa có 9 con rồng lửa từ bên ngoài phun lửa vào để thiêu đốt ai lọt vào trong đó.



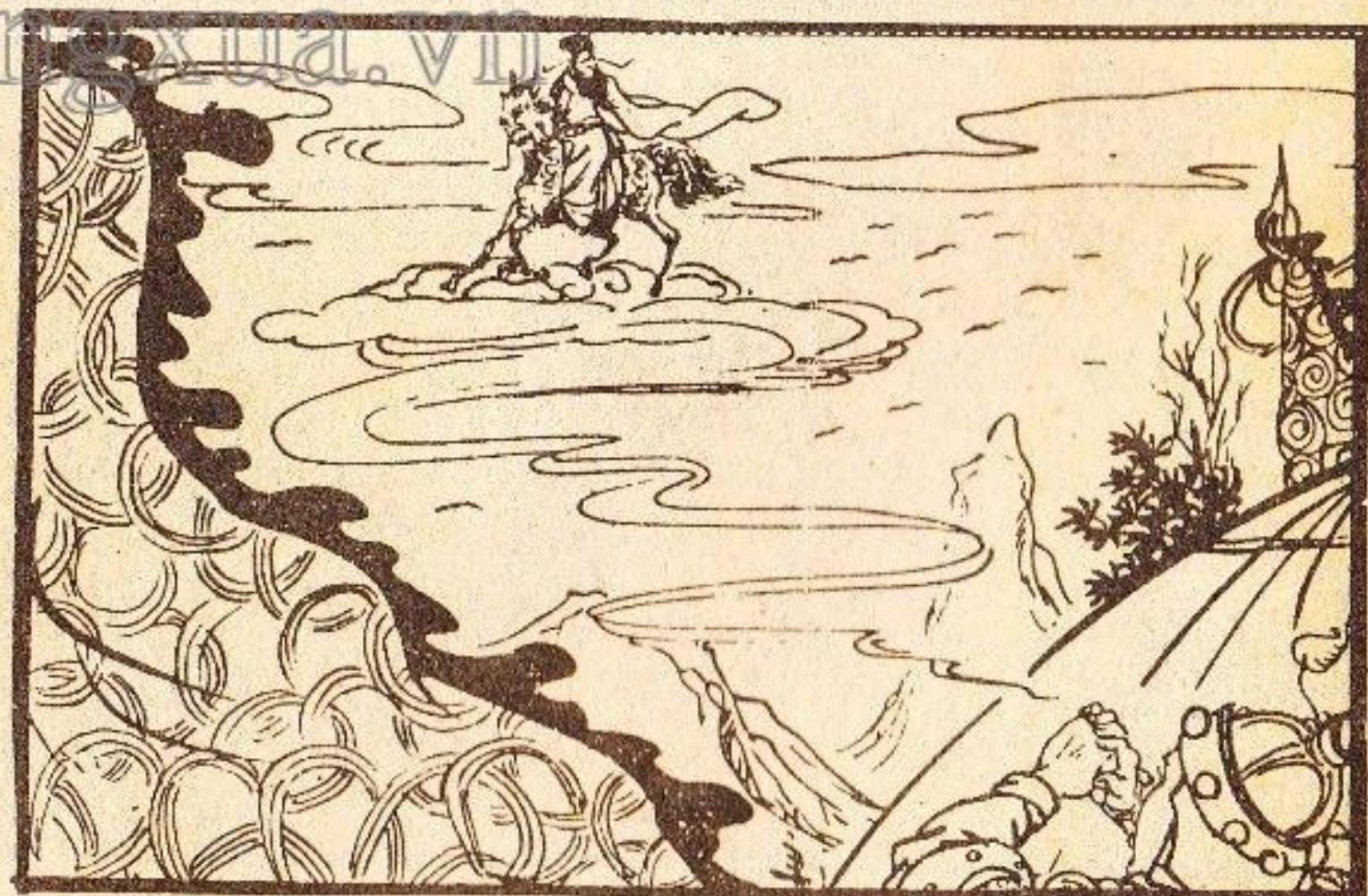
Cửu Long thần hỏa trảo từ từ chụp xuống người Tôn Lương. Tôn Lương không còn cách gì chống đỡ nữa, đành chịu mặc cho số phận.



Chín con rồng lửa từ bên ngoài phun lửa chưa đủ, Thái Ất lại vỗ tay một cái, lửa bên trong Hoả trảo cũng bùng dậy, thiêu Tôn Lương ra tro bụi trong phút chốc.



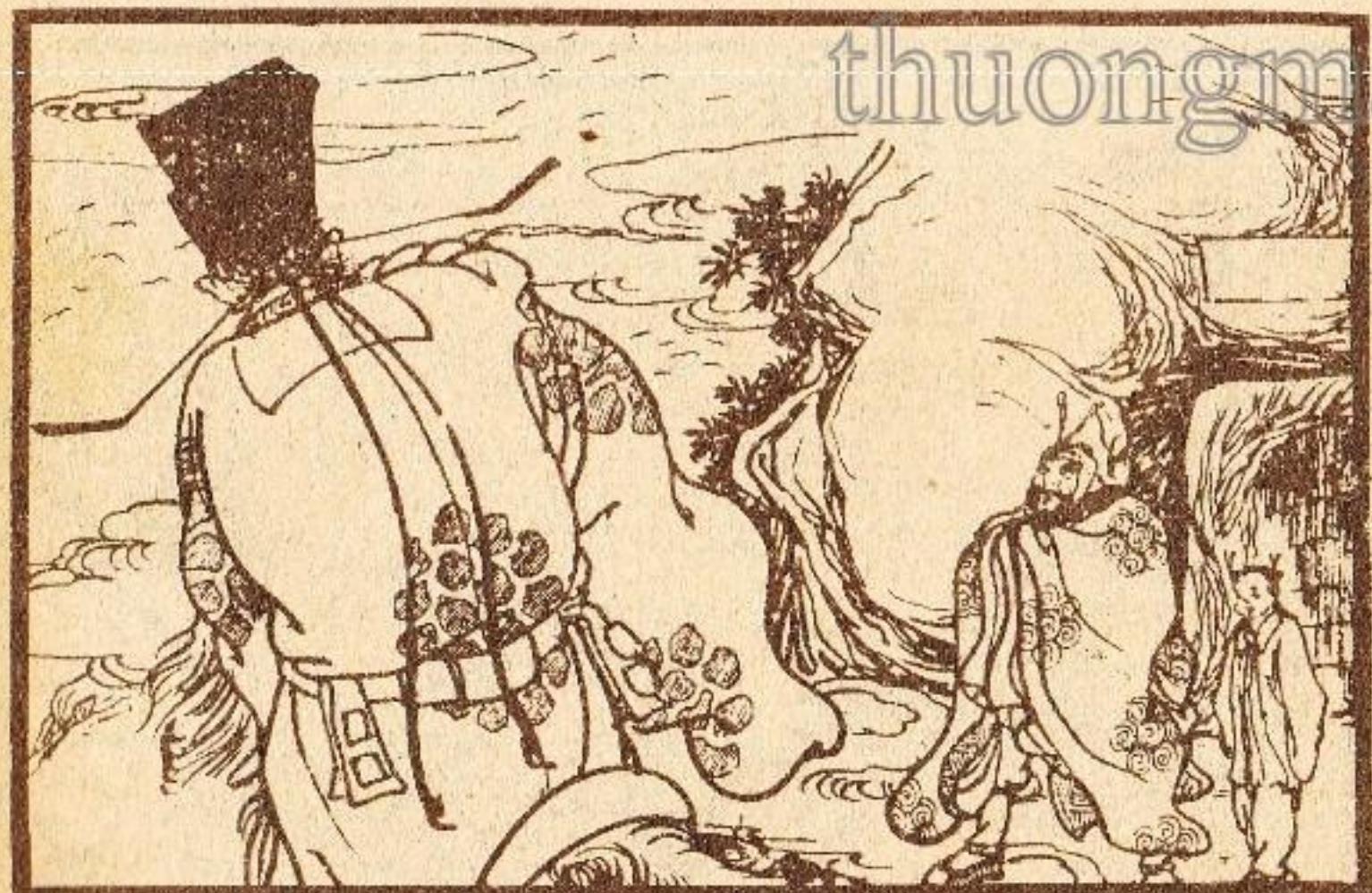
Thấy 6 trận đã bị phá, Văn Thái Sư vừa tức giận vừa lo sợ, cố tìm thêm người tài tới giúp. Bỗng Thái sư nhớ tới Triệu Công Minh là đạo hữu ở núi Nga Mi.



Văn Thái sư liền mùng rõ phân công các tướng ở lại phòng thủ, còn mình cưỡi Hắc Kỳ lân bay đi cầu viện Triệu Công Minh.



Triệu Công Minh vội vã ra chào. Thái sư kể lại việc đánh Tây Kỳ và sự khó khăn của mình cho Triệu Công Minh nghe.

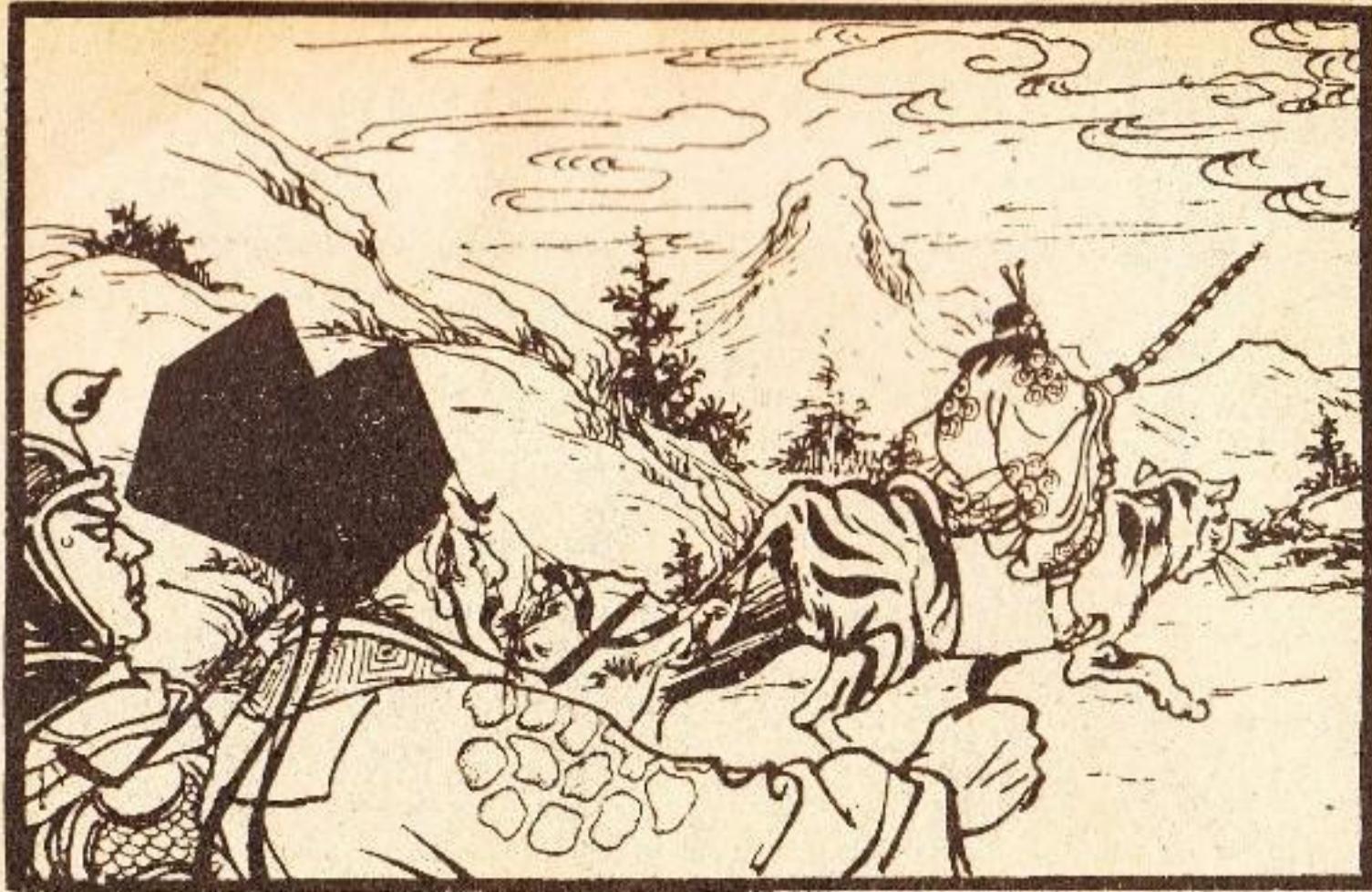


Triệu Công Minh nói: "Sao anh không đến sớm để đại bại như vậy? Xin anh về trước, tôi sẽ theo sau". Thái sư mừng rỡ lui về.



uongxua.vn

Triệu Công Minh cưỡi cọp bay xuống dinh Văn Thái sứ ngay. Triệu Công Minh liền họp các đạo sĩ lại tìm cách hạ thành Tây Kỳ. Các đạo sĩ nói: "Bạn Xiển giáo vận dụng hết dám nhân tài ưu tú nhất của họ, nên mỗi trận họ chỉ chết 1 tên tướng vô danh như làm lễ tế, rồi lần sau là phá nát trận đồ, hạ sát luôn chủ trận". Triệu Công Minh lại thấy Triệu Giang bị treo ở cột cờ quân Châu thì càng tức giận hơn nữa. Triệu Công Minh nói: "Ta sẽ bắt 1 người bên nó treo lại trả thù".



Nói rồi, Triệu Công Minh một mình cưỡi cọp đến trước thành khiêu chiến, không cho ai theo.



Tử Nha liền cưỡi Tú bắt tướng ra nghênh chiến, theo sau là Na Tra, Lôi Chấn Tử, Hoàng Thiên Hóa, Dương Tiên... Hai bên xưng danh cho nhau biết rồi đứng quan sát nhau thật lâu.



Triệu Công Minh nói: "Xiển giáo hay Triệt giáo cũng là một, sao ngươi lại bắt Triệu Giang treo ở cột cờ, cố ý làm bỉ mặt nhóm Triệt giáo chúng tôi? Nay ta quyết phục thù mới hả giận".

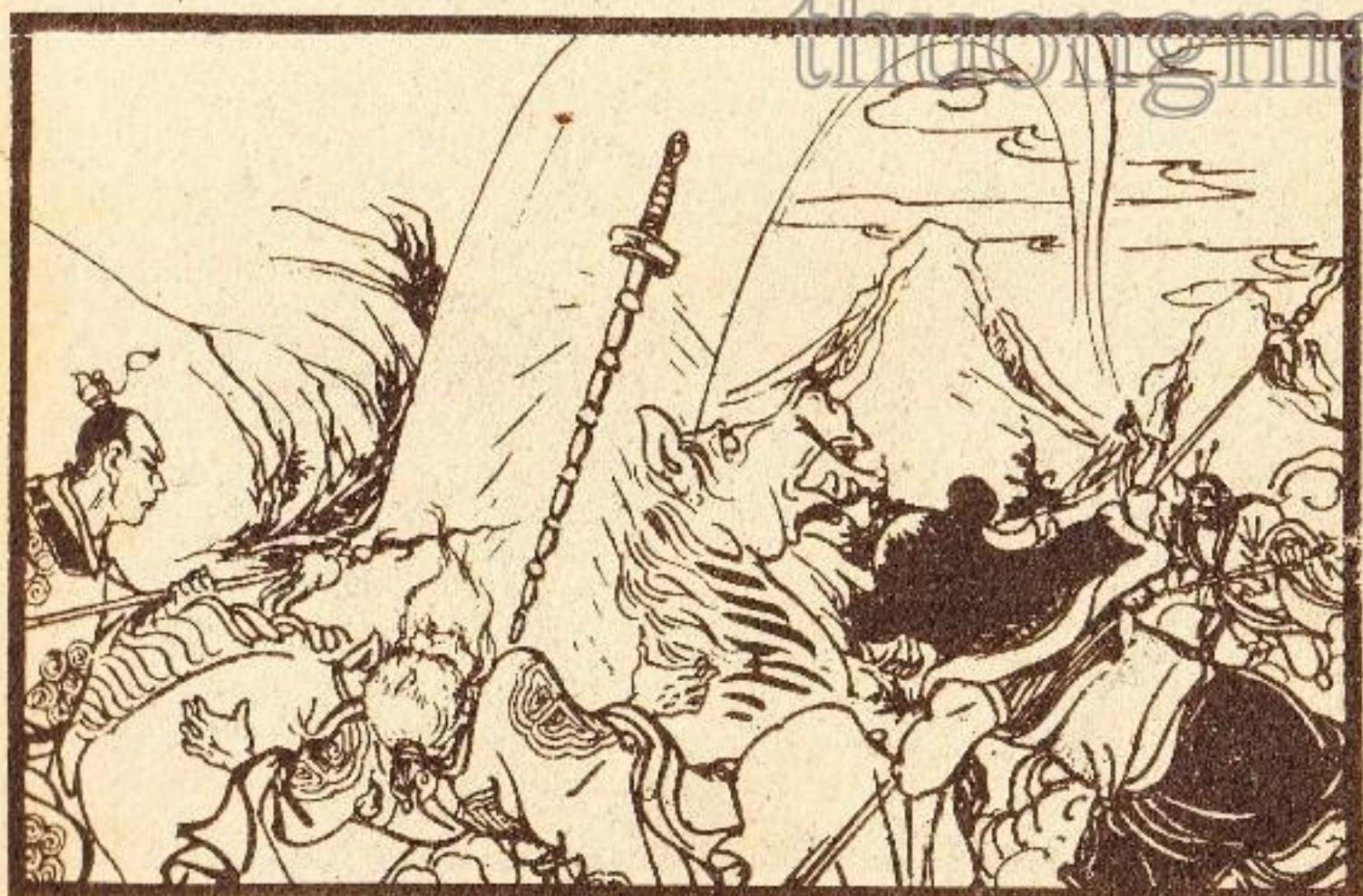
tuongxua.vn



Công Minh liền cưỡi cọp xông tới vung roi. Tử Nha đưa gươm lên đỡ. Đánh nhau chừng 10 hiệp, Tử Nha có vẻ yếu sức, Na Tra và Dương Tiên cùng xông vào trợ chiến.



Nhắm đánh không lại, Công Minh liền niệm chú, từ ngón tay trỏ, một đạo hào quang bay ra, trong đó xuất hiện một cây roi nhắm Tử Nha phóng tới.



Tử Nha không kịp né, bị roi đánh trúng ngực, té xuống Tứ bất túng. Na Tra vội xông vào đánh che cho quân lính mang Tử Nha vào thành.



Về thành, mọi người xem lại thì thấy Tử Nha đã chết! Mọi người than khóc thảm thiết, không ngờ Tử Nha chết không kịp trối trăn. Quảng Thành Tử nói: "Không hè gì mà sợ. Tử Nha chỉ mắc nạn trong một buổi thôi". Nói rồi, Thành Tử lấy tiên đơn cạy răng Tử Nha đỗ vào. Một lúc sau, Tử Nha tỉnh lại, liền lạy tạ ơn Quảng Thành Tử.